

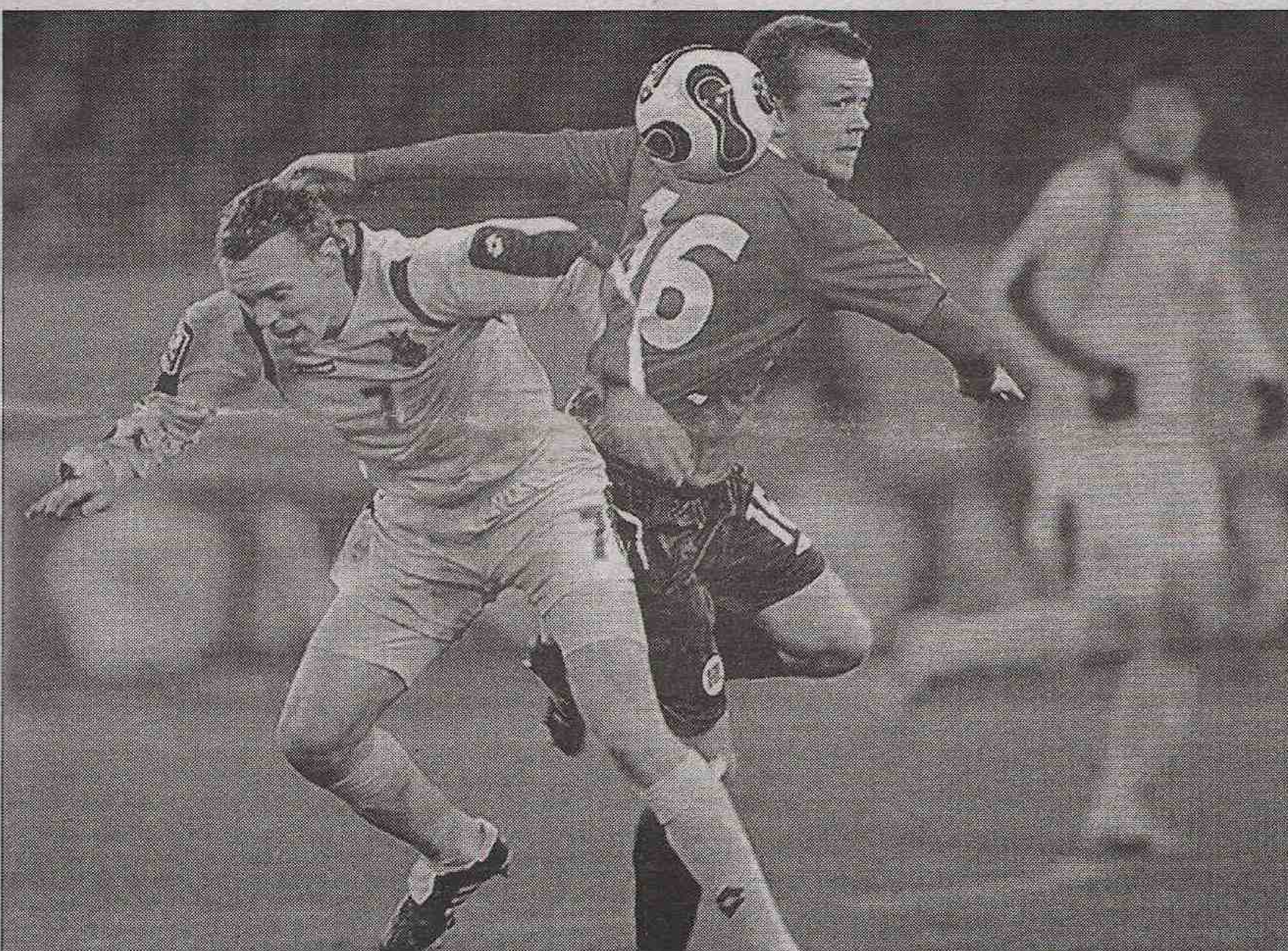
Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

П'ятниця, 21 листопада 2008 року • № 131 (2083) • Ціна вільна

УКРАЇНСЬКЕ ПОЛЕ ЕКСПЕРИМЕНТІВ

Зазвичай зустрічі подібного плану проходять монотонно і сумно. Тренери збірних у таких поєдинках вирішують часто локальні, подекуди навіть своєрідні завдання. Гравці ж, особливо ті, за ким місце вже заброньоване, викладатися не поспішають і особливим ентузіазмом не палають. Матч із норвезькою командою передбачався стати подібним. На щастя, низка обставин не дозволила грі у Дніпропетровську перетворитися на монотонне видовище. Адже останній у 2008-му році матч на "Дніпро Арені" був для "синьо-жовтих" ювілейним, 150-м в їхній історії, і, за словами Олексія Михайличенка, це додатково стимулювало його підопічних.

Склад нашої команди був, як прийнято казати, "експериментальним". У такому вона ніколи раніше не виступала і, можливо, ніколи в майбутньому виступати не буде. Тренери, ніби перевіряли потенційні можливості найближчих кандидатів, тому відмовилися від послуг досвідчених легіонерів і формували команду винятково з футболістів, які виступають у національній першості. Разом з тим, через травми не були запрошені до збірної Тарас Михалик, Денис Голайдо, Григорій Ярмаш та Андрій Несмачний. Замість них уперше отримали шанс зіграти у збірній троє представників харківського "Металіста" — Сергій Валяєв, Марко Девич, Валентин Слюсар, а також динамівець Станіслав Богуш та Олег Красноперов із полтавської "Ворскли".

Зовні все завершилося благополучно — перемога. Але гол тільки один... Можливо, до матчу нелегко було прогнозувати рахунок. Проте хід гри мав би підказати нашим хлопцям, що цього дня вони мають право не на один м'яч. Правом цим вони не скористалися...

Наступного разу ми побачимо збірну України вже 1 квітня, коли вона вийде на поле стадіону "Уемблі" у відбірковому матчі Чемпіонату світу проти команди Англії.

Час є для того, щоб:

— визначитися з основним складом,

— попрацювати над реалізацією моментів,

— домогтися від півзахисників однакової самовіддачі як в атаці, так і в обороні.

Олександр ПЕТРОВ.

М'яч у спідниці

НА ЧЕРЗІ — ВІЦЕ-ЧЕМПІОНИ

У швейцарському Ньоні відбулося жеребкування другої стадії відбірних турнірів Євро-2009 серед молодіжних жіночих та дівочих збірних. Про своїх суперниць дізналися й українки.

Наша "молодіжка" (WU-19), яка на першому відбірному етапі випередила Болгарію з Естонією та фінішувала слідом за Італією, з 23 по 28 квітня змагатиметься у 2-й групі. На підопічних Олександра Масальського очікують нелегкі двобої з Австрією, Бельгією і Норвегією — чинним віце-чемпіоном континенту у цій віковій категорії. До фінальної частини кваліфікуються переможці кожного з шести квартетів разом із найкращою другою командою. Вирішальні баталії з 13 по 25 липня прийматиме Білорусь.

Дівоча збірна України з легкістю подолала стартовий бар'єр кваліфікації Євро-2009 (WU-17), завдавши розгромних поразок Угорщині, Молдові та Литві. Завдяки вересневим успіхам підопічні Миколи Лисенка під час жеребкування другого етапу потрапили до кошика із сильними учасниками. Тим не менше, надалі наших співвітчизниць очікують серйозніші суперниці в особі норвежок, шведок і македонок. У середині квітня 16 команд будуть з'ясовувати стосунки у чотирьох квартетах. До фінального турніру Євро-2009, який, як і торік, пройде з 22 по 25 червня на швейцарському стадіоні "Коловре", потрапить лише четвірка найкращих.

Напередодні відбулося також жеребкування перших кваліфікаційних етапів Євро-2010 (WU-19) і Євро-2010 (WU-17). Українська молодіжна збірна опинилася у 10-й групі разом із Іспанією, Азербайджаном та Кіпром, тоді як наша дівоча команда потрапила до 6-го квартету, де, крім неї, виступатимуть ще Нідерланди, Казахстан і Молдова. Обидві відбірні кампанії стартуватимуть восени наступного року. Вирішальні ігри Євро-2010 (WU-19) пройдуть у Македонії з 24 травня по 5 червня, а фінал Євро-2010 (WU-17) влітку за традицією прийматиме Ньон.

Євро-2009 (WU-19). Другий раунд відбору

Група 1. Швеція, Данія, Польща, Ісландія.

Група 2. Австрія, Норвегія, Бельгія, **Україна.**

Група 3. Франція, Азербайджан, Уельс, Португалія

Група 4. Німеччина, Ірландія, Росія, Словаччина.

Група 5. Італія, Нідерланди, Швейцарія, Румунія.

Група 6. Угорщина, Іспанія, Англія, Фінляндія.

Євро-2009 (WU-17). Другий раунд відбору

Група 1. **Україна**, Норвегія, Швеція, Македонія.

Група 2. Чехія, Іспанія, Бельгія, Англія

Група 3. Німеччина, Швейцарія, Росія, Угорщина.

Група 4. Нідерланди, Франція, Данія, Уельс

Євро-2010 (WU-19). Перший раунд відбору

Група 10. Іспанія, **Україна**, Азербайджан, Кіпр

Євро-2010 (WU-17). Перший раунд відбору

Група 6. **Україна**, Нідерланди, Казахстан, Молдова

НЕСПРАВЖНЯ ПЕРЕМОГА НЕСПРАВЖНЬОЇ ЗБІРНОЇ

УКРАЇНА 1 0 НОРВЕГІЯ

Україна		Норвегія
Богуш Мандзюк Кучер (Красноперов, 59) Русол (Чигринський, 46) Шевчук Валяєв Слюсар (Гай, 69) Кравченко Назаренко (Алієв, 46) Гоменюк (Девич, 46) Селезньов (Милевський, 46)	1:0 Селезньов (27, пн) 21 листопада. 20.00. Дніпропетровськ. "Дніпро-Арена". 10000 глядачів. Р. Лайукс (Латвія) Скельбред (18) Риїзе (51)	Кнудсен Хеглі (Соллі, 65) Регініуссен Хангеланд Й.-А. Риїзе Холм (Ск'єнсберг, 59) Скельбред Абделауе (Еліунуссі, 87) Педерсен Гріндхейм Ольсен (Б.-Х. Риїзе, 85)
Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО		Аге ХАРЕЙДЕ

Сидів я в букмекерській конторі та дивився цей матч не по тюнеру (спеціальна маленька коробочка для чіткого перехоплення якіснішого сигналу). На екрані рябіло доволі непогано, а звук перебивало шкварчання, схоже на те, наче хтось поруч вирішив добряче засмажити картоплі. Роздратування дуже швидко перейшло в розуміння того, що в якісній картинці цей матч геть би не сприймався. Уже набридло переливати із пустого в порожнє бліду гру нашої команди, от і не будемо. Тим паче, що цього разу яскравості трохи додалось. Але давайте не будемо поспішати співати схвальних пісень на адресу Михайличенка та його хлопців. Грали краще, бо результат не тяжів, та кістяка справжньої збірної не було й близько, а ті хлопці, що вийшли на поле, мали щось доводити тренерові. І чому мені здається: що б вони там не доводили, все одно в більш відповідальному матчі, незалежно від фізичних і психологічних кондицій, гратимуть не вони? Та й поклавши руку на серце, змушений відзначити: динаміка гри нашої команди крізь призму такої ж напіврезервної Норвегії проглядалась лише завдяки самовіддачі й сумбуру. Хтось скаже, а ви подивіться, скільки команда створила моментів. Вибачте, а скільки вона їх не реалізувала?! Хіба приємно нашим хлопцям перемагати європейського середнячка знову завдяки сумнівному пенальті, граючи вдома півматчу в більшості? Ну добре, виграли та й виграли, віддамо належне. Тим паче, не треба забувати, що хоч якась відповідальність на плечах у гравців лежала — це був 150-й матч нашої збірної.

Трохи щодо тактики. У воротах збірної першим дебютантом став Станіслав Богуш. І знову молодий хлопець відзначився впевненими діями на останньому рубежі, хоча, як на мене, над технікою воротарської майстерності йому ще працювати і працювати. Якщо впевненість у грі на виходах приходить лише з часом, то ось такі моменти, як відбивання м'яча перед собою і невпевнена робота ногами при виносі м'яча від воріт, мають насторожувати. Поки що можна порадіти, що Стас народився під щасливою зіркою.

Місце на правому фланзі захисту зайняв Мандзюк. Молодий динамівець відіграв на належному рівні й у чомусь дорікнути йому не можна. До атак підключався частенько, передачі були хоч і квапливими, але точними, отже, гравець виконував усе правильно. Кучер з Русолом, так само, як і Чигринський з Красноперовим, що вийшли на заміну вже у другому таймі, залишили неоднозначне враження. Простенькі дальні навіси та вкидання з-за бокової лінії ставали подекуди для наших хлопців абсолютною відвертістю. Повна незіграність в лініях, ну, тут на щось інше очікувати не доводилося.

Харківська пара центральних півоборонців Слюсар — Валяєв відіграла на досить пристойному рівні. Через центр норвежцям вдавалося переходити свою половину поля лічені рази. В тому, що опорники у нас завжди були хороші, ніхто і не сумнівався...

Тепер про найприкріше — наш креатив. Назаренко і Кравченко по флангах здебільшого своїми повільними діями створювали скупчення біля кутових прапорців. Відчувалось, що ці хлопці на правах старших (а Назаренко ще й на рідному стадіоні) грали якось вальяжно. Технічну оснащеність цих виконавців, звісно, ніхто не скасовував, але ж подекуди цікаві і непересічні дії Сергіїв не знаходили адекватного розуміння у завершальній стадії наших нападників, які трохи не звикли думати головою. А грати на чистих м'ячах у закритий футбол хай намагаються у Задзеркаллі у країні чудес разом з Алісою.

Найбільше „фе" хотілось би сказати стосовно самовіддачі збірної України. Дуже прикро, що кожна контратака нашої команди зазвичай плавно переходила у звичну позиційну атаку, бо ніхто бігти не хотів. Гоменюк та Селезньов порадували хіба що впевненістю в тому, що вони ніколи не будуть основною парою нападників збірної України. Хай мене пробачать хлопці, але наразі до рівня національної команди, а отже, до рівня найкращих форвардів нашої країни вони не дотягують. Окрім того, не зовсім зрозуміло, чому Олексій Олександрович вирішив грати у двох наконечників, які своєю одноманітністю не могли ввести в оману навіть тупорогих вікінгів.

Гоменюк не вразив.

Не будемо забувати і про погоду, яка не могла дозволити командам показувати свої найкращі якості, але ж бігати полем вона, навпаки, мала б їх спонукати! Ну добре. З перших хвилин нашій команді вдалося дещо обмалювати хід матчу. Мандзюк намагався закривати всю праву бровку, а Кравченко частенько зміщувався ближче до центра, де не вистачало свіжих креативних думок. Перший момент було створено, коли Мандзюк максимально можливо пройшов своїм краєм і виконав націлену передачу в район одинадцятиметрової позначки на голову Володимирові Гоменюку. Форвард "Таврії" не розгубився і добре упіймав маківкою м'яча в польоті, але зустрів гідний опір з боку воротаря норвежців. До речі, саме страж воріт скандинавів запам'ятався своєю грою найбільше, не раз виручаючи свою команду від 2-го, 3-го, 4-го і ще го-го-го голів. Без сумнівів, більшість експертів вважали, що голів у цьому матчі мало бути небагато, але що розумні дядьки в окулярах тут розказували б, якби у воротах Норвегії не спіймав кураж цей парубок.

Далі можна згадати бездарно виконаний Сергієм Назаренком штрафний, призначений просто на лінії штрафної по центру воріт – слабко, прямо по центру, без особливих складностей для стража воріт.

Все, чим у ці хвилини могли відповідати норвежці, це примітивні удари Йона-Арне Риїзе з будь-яких позицій і дистанцій.

Ближче до середини тайму прокинувся і Назаренко. Під час першого його слаломного проходу заволодіти м'ячем вдалося Селезньову, але молодий нападник української збірної прийняв хибне рішення вдарити по воротах з гострого кута. Коли ж за декілька хвилин Назаренко вирішив уже ні з ким не ділитися м'ячем, а діяти самостійно, вийшло все набагато краще. Сергій у карній зоні прокинув м'яча повз Регініуссена і, відчувши легенький дотик ноги, впав, як підкошений. Моя думка – Назаренко дуже вміло і красиво "намалював" пенальті. Але ж це також треба вміти! На вирок поставили Селезньова, і Євген не схибив, легенько штовхнувши м'яча по центру воріт.

У другому таймі з виходом на поле Милевського, Девича (дебют) та Алієва гра української команди трошки додала в різноманітті й кількості справжніх голевих моментів. Стосовно гри Девича, то натуралізований українець (може, його тепер називати Марко, з наголосом на останню літеру) діяв дуже жваво, проте поки що порозуміння з рештою партнерів віднайти не зумів.

Дальні, трохи неточні удари Алієва, нереалізовані виходи сам на сам Девича та Милевського, незрозуміла передача Кравченка з виходу по лівому інсайду, незбагненна червона картка Риїзе...

Це був останній матч нашої збірної в цьому календарному році, а ми ледь впізнаємо її. Перемогу здобуто, а ми ледь її відчуваємо. Незабаром грати з Англією, і зараз порівняння Олексія Олександровича родоначальників і вікінгів викликає трохи істеричну посмішку. Роботи — непочатий край...

Микита КРИЛОВ.

Післямова

Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО, головний тренер збірної України:

— Я задоволений, що нам вдалося провести сьогоднішній спаринг саме в такому складі. Дуже хотілося перевірити на ділі тих гравців, які або взагалі раніше не залучалися до табору збірної або мали замало ігрової практики в останніх офіційних матчах. Звісно ж, ми задоволені результатом, адже це ювілейний 150-й матч нашої головної команди. Що ж до самої гри, то її можна розбити на два тайми, які відрізнялися один від одного не лише в плані нашого складу, але й самим змістом гри. Перша половина матчу мені сподобалася своєю боротьбою і швидкостями. Мені здається, перший тайм був динамічнішим. По перерві, можливо, не дуже гарну роль відіграло вилучення Риїзе, тому що після цього в діях наших футболістів відчувалося певне внутрішнє розслаблення. Через це виникло дуже багато непотрібного браку, низка епізодів не догравалася так, як цього хотілося. Крім того, шкода, що після перерви ми не реалізували цілу низку дуже хороших моментів. З іншого боку, головне, що ці моменти є. Сподіватимемося, що ми зуміємо перенести їх у наступний рік, але вже у вигляді голів. Ми залишилися задоволені всіма новачками, які сьогодні дебютували у складі збірної. Звісно, хлопцям дуже важко в першій же грі показати справжній рівень своєї майстерності. Та ще й після дуже короткого, дводенного збору. Але мені здається, що сьогодні було видно як бажання з боку хлопців, так і їхнє розуміння тактики, вибраної на цей матч. Надалі все залежатиме від них, від того, як вони виступатимуть за свої команди. А в тому, що у нас є гравці, гідні виступати за національну збірну, гадаю, ми сьогодні з вами переконалися.

— Як вам новий стадіон "Дніпро-Арена"?

— Чудовий! Звичайно, я чекав побачити більшу кількість глядачів, але я добре розумію, що холодна погода, напевно, відштовхнула частину вболівальників. Але й за такій наповненості трибун підтримку ми відчували впродовж усієї гри. Щоправда, з боку глядачів були моменти невдоволення, які мені зрозуміти було важко, тому що моменти біля воріт збірної Норвегії в другому таймі ми створювали регулярно.

Аге ХАРЕЙДЕ: арбітру потрібно підучи англійську мову

Рішення рефері щодо вилучення Риїзе наставник збірної Норвегії назвав скандальним

— Перший і другий тайм дуже відрізнялися між собою. До перерви ми прагнули боротися на рівних, суперник тоді створив максимум два-три моменти. Плюс пенальті в наші ворота був досить сумнівним. А в другому таймі перебіг гри змінило вилучення. Варто відзначити, що Україна відіграла на дуже хорошому рівні.

— Що трапилося в епізоді з вилученням?

— Риїзе сказав судді щось англійською, але ви ж розумієте, цей арбітр із Латвії... Мабуть, йому потрібно підучити англійську мову.

— Чи збираєтеся ви подавати апеляцію з приводу роботи суддівської бригади?

— Звісно, червона картка стала шоком не лише для Риїзе, але і для команди загалом. Тільки оскаржувати рішення рефері не моя компетенція, нехай цим займається наша Федерація футболу. Це скандал.

— Як оцінюєте стадіон з огляду на Евро-2012?

— Арена в Дніпропетровську просто відмінна, і саме місто чудове. Тут нас добре прийняли, забезпечивши всі умови для підготовки до матчу. Сьогодні вийшов хороший матч, шкода, що арбітр все зіпсував, адже це була лише товариська гра.

Олександр ПЕТРОВ.

U-21

ПОЛЬКА З "ВИНОСОМ"

Польща — Україна — 1:3.

Україна: Каніболоцький, П.Пашаєв, Ракицький, Степаненко, Селін, Морозюк (Рудика, 76), М.Пашаєв, Чеснаков (Федорчук, 60), Зозуля, Коноплянка, Лисенко (Ярмоленко, 60).

Голи: 1:0 Водецький (3), 1:1 Коноплянка (11), 1:2 Лисенко (25), 1:3 Лисенко (49).

Попередні матчі українців проти португальців та голландців налаштовували на оптимістичний лад стосовно поєдинку проти поляків, особливо враховуючи той факт, що наші сусіди не відзначаються великими звитягами на футбольних полях. Але найголовніше, що дає привід для світлого погляду в майбутнє, — персона нашого головного тренера. А те, що ця команда буде найближчим часом саме "тренерською", сумнівів не викликає. Якщо в попередніх скликаннях було багато гравців, що вже активно грали у прем'єр-лізі за основні склади своїх команд, то нині лише Тарас Степаненко, брати Пашаєви та Володимир Лисенко належать до таких. Всі інші або з'являються там по великих святах, як, наприклад, Зозуля та Ярмоленко, або грають за дублюючі склади своїх команд. Тому Яковенку не залишається нічого, як закотити рукави і з вітчизняного поліна витесати хоч якогось Буратіно. Поки виходить непогано — аж цурки летять.

Напередодні матчу у Павла Олександровича були певні проблеми зі складом: знову не приїхав Єгор Лугачов із московського "Спартака". Чи не здається вам, панове, що про нього треба просто забути і не "будоражить общественность". Не хоче — нехай не приїжджає. Згадайте приклад Співака. Хтось дуже постраждав через його відсутність? У Києві також залишився голкіпер "Динамо" Артем Кичак. Уже безпосередньо у Польщі захворів нападник "Чорноморця" Денис Васін. Окрім цього, через невелике ушкодження вибув із обойми Павла Яковенка і захисник харківського "Металіста" Олексій Курилов.

Початок матчу вийшов провальним для наших хлопців. Уже на третій хвилині м'яч влетів у сітку воріт Антона Каніболоцького — це Марцин Водецький виявився найспритнішим на добиванні після удару Матеуша Четнарського. Втім, підопічні Яковенка зі своєю відповіддю не забарились. Дніпропетровець Євген Коноплянка результативно вистрілив з-за меж карного майданчика, записавши до свого активу перший м'яч у складі молодіжної збірної.

Зрівнявши рахунок, українці і не думали скидати оберти. Постійно тероризував оборонні редути поляків Володимир Лисенко, котрому із флангів активно допомагали Микола Морозюк та Роман Зозуля. Євген Коноплянка рідше виходив на ударну позицію, хоча, ймовірно, таку ситуацію зумовлювало те, що він намагався діяти з глибини поля. Невдовзі гості вийшли вперед, коли Лисенко отримав гарну передачу від нашого капітана Максима Пашаєва та поцілив м'ячем у ворота.

Варто зауважити, що Максим Пашаєв діяв на полі як справжній капітан: і вів команду в атаку, і "підчищав" огріхи партнерів у центрі поля. В цьому серед українських молодих футболістів йому справді мало рівних, хіба що його партнер по "молодіжці" Тарас Степаненко, котрий не лише є майстром відбору м'яча, але й також непогано вміє організовувати вихід команди з фази оборони в атаку. Щоправда, у звітному матчі представник запорізького "Металурга", у зв'язку з травмою Курилова, грав на позиції центрального захисника.

Другий тайм почався з наступу гостей. Упродовж перших чотирьох хвилин українці створили три пристойні атаки, остання з яких завершилась голом. Максим Пашаєв знову продемонстрував свій асистентський хист: пройшовши по флангу, він подав точнісінько на голову Лисенку, котрий, у свою чергу, не схибив, — другий гол у виконанні цього дуету! Зазначимо, що по перерві підопічні Павла Яковенка остаточно прибрали м'яча під свій контроль, не дозволяючи суперникам організувати бодай якусь продуману комбінацію. Хіба що можна згадати небезпечні удари Міхала Тваровського та Якуба Познанського після розіграшів кутових...

Слід відзначити, що подекуди гра мала занадто жорсткий характер. Після перерви поляки почали діяти невиправдано грубо, і, можливо, саме тому Павло Яковенко доволі рано зняв кількох провідних виконавців із гри, у тому числі Лисенка. Андрій Ярмоленко, Валерій Федорчук та дебютант Сергій Рудика непогано вписалися у командну схему, проте жодному з них, як і їхнім партнерам, не вдалося збільшити перевагу української збірної. Хоча нагод для цього вистачало і в Ярмоленка, і в Селіна, і в Зозулі...

Підготував Олександр ОЗІРНИЙ.

Товариські матчі

Німеччина — Англія — 1:2.

Англія: Джеймс (Карсон, 46), Г.Джонсон, Апсон, Террі, Бридж, Райт-Філліпс (Крауч, 90), Керрік, Беррі, Даунінг, Агбонлахор (Е.Янг, 77), Дефо (Бент, 46).

Голи: Хельмес (63) — Апсон (24), Террі (84).

Бразилія — Португалія — 6:2.

Голи: Луїс Фабано (8, 25, 58), Майкон (56), Елано (65), Адріано (90) — Данні (4), Сімау (62).

Іспанія — Чилі — 3:0.

Голи: Вілья (38, з пенальті), Торрес (67), Касорла (86).

Франція — Уругвай — 0:0.

Греція — Італія — 1:1.

Голи: Гекас (49) — Тоні (54).

Словенія — Боснія і Герцеговина — 3:4.

Голи: Корен (27), Новакович (64, з пенальті, 75) — Ібишевич (2; 63), Мисимович (13), Дзеко (53).

Швейцарія — Фінляндія — 1:0.

Гол: Циглер (84).

Австрія — Туреччина — 2:4.

Голи: Хельцль (28), Хельцль (53) — М.Ауреліо (37), Т. Шанлі (41, 47, 64).

Люксембург — Бельгія — 1:1.

Голи: Муч (46) — Мираллас (23).

Голландія — Швеція — 3:1.

Голи: ван Персі (33, 48), Кайт (90) — Калльстрем (51).

Північна Ірландія — Угорщина — 0:2.

Голи: Торгелле (57), Гера (71).

Ірландія — Польща — 2:3.

Голи: Хант (88, з пенальті), Ендрюс (90) — Левандовський (3, 89), Геррейро (47).

Шотландія — Аргентина — 0:1.

Гол: М. Родригес (8).

Азербайджан — Албанія — 1:1.

Голи: Субашич (4) — Бакай (11).

Литва — Молдова — 1:1.

Голи: Савенас (72, з пенальті) — Бугаєв (69).

Сербія — Болгарія — 6:1.

Голи: Йованович (9, 27), Мілошевич (29, 34), Міліяш (57), Лазович (67) — Георгієв (20).

Чорногорія — Македонія — 2:1.

Голи: Джудович (24), Йоветич (33, з пенальті) — Попов (85).

Словаччина — Ліхтенштейн — 4:0.

Голи: Гамшик (43, 72), Віттек (75), Єж (90).

Кіпр — Білорусь — 2:1.

Голи: Христофі (29), Авраам (48) — Ковель (55).

Ізраїль — Кот д'Івуар — 2:2.

Голи: Барда (18), Голан (24) — Строл (33, у свої ворота), Саного (85).

Румунія — Грузія — 2:1.

Голи: Марика (62), Д. Гоян (70) — Марцваладзе (11).

Данія — Уельс — 0:1.

Гол: Белламі (77).

ЧС-2010 КОНКАКАФ

ГРУПА 1

Тринідад і Тобаго — Куба — 3:0.

Голи: Джонс (67), Йорк (69), Даніель (89).

США — Гватемала — 2:0.

Голи: Купер (54), Еду (69).

Становище команд: США — 15 (6), Тринідад і Тобаго — 11 (6), Гватемала — 5 (6), Куба — 3 (6).

ГРУПА 2

Гондурас — Мексика — 1:0.

Гол: Осоріо (51, у свої ворота).

Ямайка — Канада — 3:0.

Голи: Шелтон (27), Кінг (58, пенальті), Каммінгс (86).

Становище команд: Гондурас — 12 (6), Мексика — 10 (6), Ямайка — 10 (6), Канада — 2 (6).

ГРУПА 3

Сальвадор — Коста-Рика — 1:3.

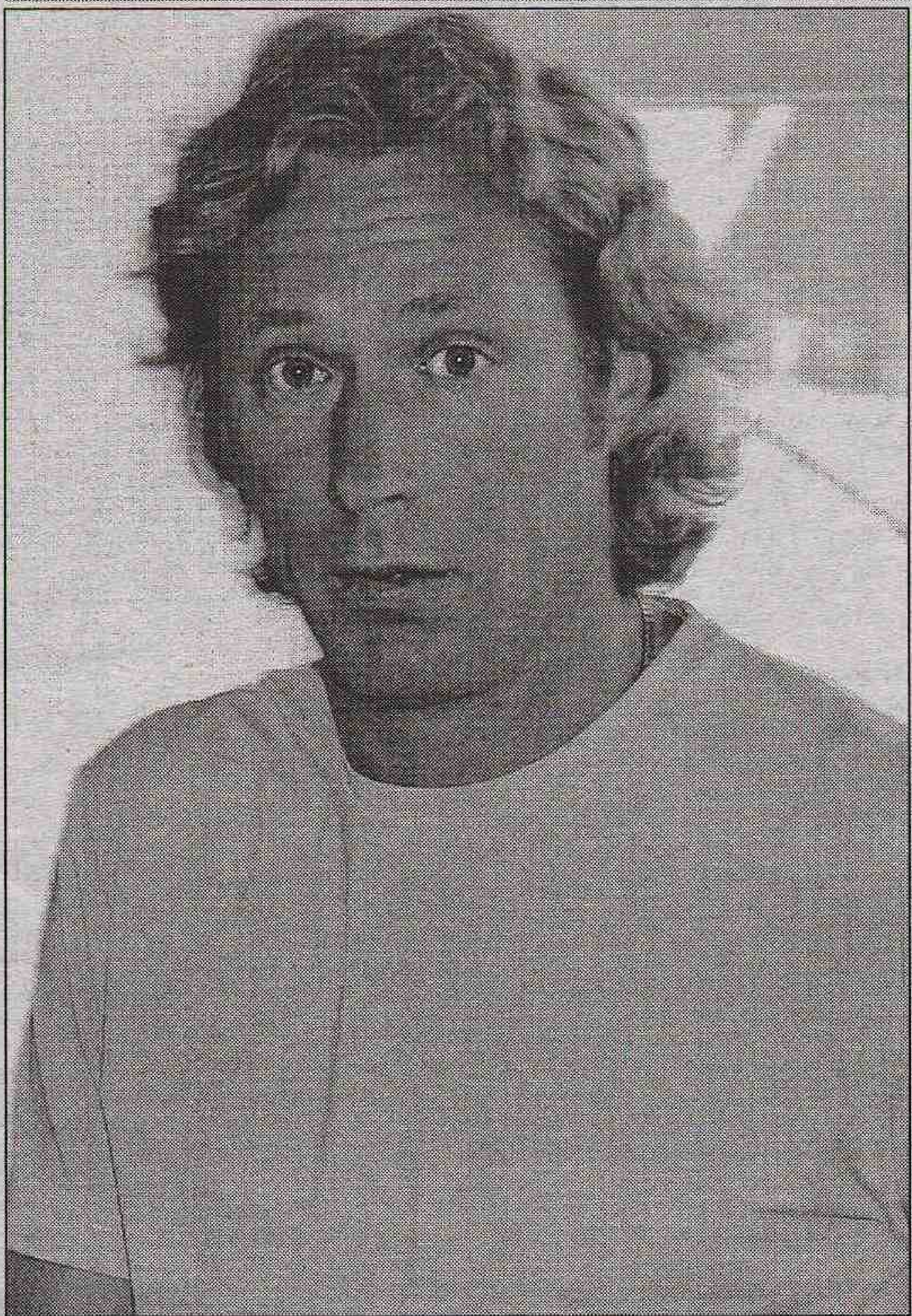
Голи: Корралес (17) — Майрі (23, 90), Фернандес (29).

Суринам - Гаїти — 1:1

Голи: Кристоф (41) — Сен-Пре (30).

Становище команд: Коста-Рика — 18 (6), Сальвадор — 10 (6), Гаїті — 3 (6), Суринам — 2 (6).

АПОЛОГІЯ* МИХАЙЛИЧЕНКА, АБО ЛЬОСІК 4EVER

Ставлення до Олексія Михайличенка як до тренера національної збірної України дуже різне, починаючи від запобігливо-улесливого і закінчуючи радикально-критичним. Одні кричать: чудовий вибір, вихованець Лобановського, молодий, талановитий, логічний крок від молодіжки до націоналки. Інші стверджують: безвольний, слабохарактерний, немає своєї думки, нічого не досяг і т. д. Немає у всій цій вакханалії одного: тверезого мислення та неупередженого аналізу діяльності Олексія Олександровича. Саме це ми і спробуємо зробити на шпальтах нашої газети. Загнавши в глибини підсвідомості увесь світовий суб'єктивізм.

ІСТОРІЯ

Прийнято вважати, що вся кар'єра Михайличенка, – це ледь не переможний марш дебелих десантників по місцевості, де вже пройшлися бійці штрафбату. Тобто першим залишається лише зробити невеликі зачистки. Прихід після Лобановського в одну з найкращих команд Європи (на той час) і користування плодами праці Метра. Вже на цьому етапі хотілося б зробити зауваження головним прихильникам цієї думки та нагадати, що, після від'їзду Шеви до "Мілана", справи у киян ішли не дуже добре. Сезон-99/2000 – це тоді, коли до другого групового етапу нас витягнув "Марибор". Хоча там київський клуб виглядав гідно, набравши 10 пунктів. А в сезоні-2000/2001 "Динамо" не подолало навіть першого групового раунду. Потім було останнє місце в групі і "неперевершений" Олександр Філімонов. Лобановський помер і команду взяв Олексій Михайличенко. Не можна сказати, що дебютний сезон він провалив. Третє місце в групі і доволі симпатична, але незріла гра молодої команди, яку від виходу до наступного етапу відділив гол "Ньюкасла" у ворота "Фейєноорда" на 92-й хвилині. Наступний сезон в ЛЧ можна назвати найнефартовішим у новітній історії команди: три виїзні поразки і пропущені вирішальні голи на 90-й, 89-й та 88-й хвилинах. До того ж, у виїзному матчі з московським "Локомотивом" арбітр явно засудив киян.

Потім у кар'єрі Михайличенка була молодіжка, яку створив Яковенко. Теж начебто справедливо, але давайте так: хіба цей склад із проблемними на той час Милевським та Алієвим досяг би такого результату на чемпіонаті Європи з будь-яким тренером? У цьому випадку доречна теза, що легше досягти, ніж утримати.

КАДРИ

Кадровий потенціал – ось головний козир Михайличенка у заочній суперечці з Блохіним. Якщо в Олега Володимировича були справді „метри", котрі, до того ж, перебували ледь не на піку своєї кар'єри, то у розпорядженні Олексія Олександровича – Голайдо, Гоменюк, Селезньов, Шевчук, Кравченко. Коротше кажучи, на тобі, Боже, що мені не гоже. А Михайличенко втратив навіть Гусєва на правому фланзі. Давайте спробуємо для порівняння навести склад команди Блохіна та Михайличенка (на основі тих матчів, які він устиг провести) і зробимо висновки.

Після восьми матчів під керівництвом Михайличенка основа збірної виглядає так (тут вам доведеться повірити мені на слово або ж зайти на сайт Федерації футболу України і самостійно проаналізувати всі матчі націоналки під керівництвом Михайличенка): ***П'ятов – Ярмаш, Чигринський, Михалик, Шевчук – Левченко, Тимощук – Назаренко, Голайдо – Воронін, Шевченко.***

Зрозуміло, що це не оптимальний склад нашої дружини, бо різні причини, починаючи від травм і закінчуючи поганою спортивною формою, заважали Михайличенку одночасно використовувати Гусєва, Алієва, Гладкого, Калиниченка, Ротаня та й Селезньов з поверненням до "Шахтаря" дуже здав.

А ось вам варіант Блохіна (тактична схема залишається тією ж), але до уваги я вирішив брати матчі, що відбулися після ЧС: ***Шовковський – Єзерський, Кучер, Русол (Чигринський), Несмачний – Тимощук, Шелаєв – Гусєв, Калиниченко – Воронін, Шевченко.***

Ви можете сказати, що різниця не така вже й велика. За великим рахунком так, але... Давайте по черзі. Воротарська позиція особливо не постраждала, навіть навпаки, замість нестабільного Шовковського стоїть П'ятов. Правий фланг захисту закривав Єзерський, а зараз Ярмаш. Якщо за часів Блохіна Єзерський грав за дніпропетровський "Дніпро", де був провідним гравцем, то наразі Володимир переважно сидить на лаві запасних у "Шахтарі", а Ярмаш, у свою чергу, за полтавську "Ворсклу" грає опорного, що теж не є зручним для Михайличенка, який бачить його на позиції правого захисника. Якщо говорити про альтернативні варіанти, то у Блохіна це був В'ячеслав Свидерський та Сергій Ткаченко, а у Михайличенка – Мандзюк та Допілка: перший – гравець депресивного нині "Арсеналу", а другий за основу "Динамо" не грає. Якщо згадати, що всі троє є вихованцями футбольної школи київського клубу і мають приблизно однаковий вік, стає просто смішно: Михайличенко будує правий фланг оборони національної збірної на футболістах, які так і не змогли потрапити до основи "Динамо". А хіба є варіанти, коли у чотирьох провідних українських клубах цю позицію закривають Бетао ("Динамо", Бразилія), Срна ("Шахтар", Хорватія), Алсидеш ("Дніпро", Бразилія) та Бордіян ("Металіст", Молдова).

Ліворуч ситуація залишилася незмінною: тоді грав Несмачний, зараз грає Шевчук, і видається ще кілька років саме вони й будуть конкурувати (можливо, в цю суперечку "втрутиться" талановитий Віталій Федорів, який нині грає в оренді за російський "Амкар", але належить київському "Динамо"). Така ж ситуація і в центрі захисту – трійка захисників (Чигринський, Кучер та Русол) почергово грають в залежності у кого краща форма. До них додався і Михалик, якого Сьомін перекваліфікував із опорного півзахисника на центрального захисника.

Пару "хвилерізів" раніше складали Тимощук та Шелаєв, а зараз замість дніпрянина грає Левченко з "Гронінгена". Тут уже справа особистих симпатій, мені, наприклад, більше Шелаєв подобався...

А ось зараз ми переходимо до лінії атаки, і ви побачите різницю. По-перше, я вже говорив про це, немає Гусєва, а Олег, без сумніву, – найсильніший правий хав не лише нашої країни. Ліворуч, після Косовського, як нікого не було, так і досі немає. Голайдо, Гай, хоча за манерою гри й більше пасують до поняття "крайній півзахисник", однаково не те. Спроби використовувати таких гравців на флангах, як Калиниченко, Назаренко, провалилися, про що "повідомили" нам хорвати, повністю переігравши нас через "повільні" фланги. На мою думку, обидва дніпрянина – гравці креативного плану, а не "бігунки", якими повинні бути крайні півзахисники.

У лінії нападу залишилися все ті ж Шевченко та Воронін, та якщо Андрій "німецький" не дуже змінився, то Андрій "італійський" давно вже не той. І це факт, хто б там що не казав. Так, в останніх матчах за збірну Шевченко виглядав, наче йому знову 25, але погано вже те, що ми радіємо навіть таким періодичним спалахам Шеви.

ТАКТИКА

У тактичному плані, гадаю, Михайличенко принаймні не гірший за Блохіна. І не тому, що у Олега Володимировича набір тактик обмежувався однією — „від оборони на контратаках", просто Олексій Олександрович із київським „Динамо" продемонстрував, що хоча б пару варіацій він знає. Та чи застосує він їх? Ось питання. Може краще і безпечніше не ризикувати, граючи, як зазвичай, від оборони, а потім ховатися за стандартними фразами штибу "це — футбол", „результат визначили помилки конкретних виконавців" і т. д.? Тактичні схеми обох наставників не відрізняються (за винятком окремих матчів, яких було не так вже й багато). Із самого початку свого керування Олексій Олександрович дав надію, що епоха "двох опорних" канула в Лету. В товариських матчах він випускав, як правило, класичну лінію півзахисту. Тобто, один опорний, по гравцю на кожному з флангів, та плеймейкер. Ба, навіть, на перший офіційний матч із білорусами вийшли Тимощук, Калиниченко, С.Кравченко та Назаренко. На жаль, саме в тому матчі Михайличенко, мабуть, зрозумів: атакувальний потенціал нашої збірної такий низький, що став хоч двох опорних, хоч грай узагалі без них – результат буде той самий. І вирішив, що краще вже не пропускати, якщо забивати не вміємо, про що і сказав на прес-конференції після гри з хорватами.

Тобто потенційна енергія є, але розкидана, як фрагменти файлу на компакт-диску. Давно задавався цим питанням: чому збірна України за будь-якого суперника грає за однієї тактичною схемою (маю на увазі систему із двома опорними півзахисниками), чому, виграючи, вона повністю закривається на своїй половині і відбивається у найпримітивніший спосіб. Невже технічний рівень наших футболістів не дозволяє нам піднести сюрприз яким-небудь італо-іспано-англо-французам у вигляді атакуючої тактичної схеми з одним опорним і двома нападниками. Хоча пригадуєте виїзний матч із шотландцями у минулому відборі, коли Блохін вирішив погратися у генія і виставив трьох нападників. Пам'ятаєте, чим все завершилося? А все тому, що не можна одразу взяти і навчитися атакувати, потрібно робити все поступово і бажано з дитячого віку. Пригадуються мені також і піруети Олега Володимировича із п'ятьма захисниками та трьома опорними – Михайличенко принаймні розуміє, що якість захисту не залежить від кількості захисників.

ПСИХОЛОГІЯ

Що стосується спілкування і всього, що сюди можна доточити, скажу так: порівняно з Блохіним Олексій Олександрович – суперінтелегентна та чутлива до проблем журналістів людина. Жодного хамства – лише великі перелякані очі та розгублена посмішка винної у всьому людини. У контексті вищесказаного хочеться побажати головному тренерові: „Олексію Олександровичу, можливо, Олег Володимирович і був занадто різким та нетерпимим, але, чесно кажучи, багато хто з акул пера трішки сумує за цими приперченими відповідями та коментарями. Та й думку свою потрібно відстоювати набагато рішучіше. Якщо, звісно, вона є...". Чесно кажучи, дивлячись на Михайличенка, важко собі уявити, як він у роздягальні щосили волає на футболістів або кидає бутсою у, наприклад, Анатолія Тимощука. Зрозуміло, не потрібно бути хамовитим істериком, аби мати перспективу стати великим тренером. Кожному своє, як засвідчував напис на вхідних воротах до бухенвальдського концтабору в першій половині сорокових років. У Михайличенка має бути свій стиль спілкування з гравцями і не обов'язково він має бути холеричного спрямування. Про те, що у Михайличенка є свій погляд (навіть хибний на думку всієї країни, окрім підшефних видань, які завжди „ЗА") говорить випадок із Андрієм Вороніним, котрого коуч так і не випустив на матч проти хорватів, коли у німецького легіонера народилася дитина і відповідно була підвищена мотивація. Тренер вирішив інакше і, як видається на перший погляд, це була помилка, але... То була ЙОГО помилка.

Олександр ОЗІРНИЙ.

Апологія* *— захисний виступ або захисний лист, твір, текст, спрямований на захист чого або кого-небудь. Передбачається, що об'єкт апології піддається зовнішнім нападкам.*

Відверто

Томаш ХЮБШМАН:

НІЯКОЇ КРИЗИ В „ШАХТАРІ" НЕМАЄ

Донецький "Шахтар", перегравши київське "Динамо", завершив перше коло на п'ятій позиції. Відстань від "біло-блакитних" складає 12 очок, і ліквідувати такий гандикап практично неможливо. З цим погоджуються всі: і фахівці, і навіть донецькі вболівальники. А чи згодні з думкою громадськості футболісти "гірників", ми запитали у Томаша Хюбшмана.

– Важко буде, але ми спробуємо. Нам зараз не потрібно дивитися у турнірну таблицю, а концентруватися на кожному поєдинку. Виходити і перемагати у кожному турі. Якщо зберемо всі очки у другому колі, то шанси на чемпіонство, безумовно, будуть.

– Перемога над „Динамо" допомогла „Шахтарю" вийти з психологічної кризи?

– А ніякої кризи немає.

– Результат гри з „Динамо" вважаєте справедливим?

– А як ви вважаєте?

– Я думаю – так. Втім, багато розмов було з приводу гола „Шахтаря", який був забитий з офсайду.

– А що це змінило б? „Динамо" забивало голи з офсайду „Карпатам" та ФК „Львів", а скільки „смішних" пенальті вони пробивали! Чому це ніхто не розбирає? Я не кажу, що їм арбітри допомагають. Судді теж люди, і їм властиво припускатися помилок. Якщо вони будуть навмисно судити в один бік, то залишаться без роботи.

– До речі, вам не здається, що з „Динамо" зіграв злий жарт ліміту на легіонерів. Через травми українців, не знайшлося місця у складі легіонерам, і на поле вийшов Ярмоленко.

– Вони самі винні в цьому. А взагалі, я не розумію, навіщо цей ліміт? Для чого? Це лише вбиває футбол, чим він іде на користь українському футболу? Молодим футболістам відкривається дорога? Чи легіонерам закривається шлях? Я вважаю, що збірна України – слабка команда. Як і збірна Чехії. У нас ніколи не буде футболістів, на яких може розраховувати збірна Бразилії. Нам залишається лише грати в оборонний футбол, розраховувати на гру від оборони і на контратаках та на стандарти.

– Кого б ви назвали найкращим у складі киян у цій зустрічі?

– Я ніколи не виокремлюю когось із футболістів, тим паче із стану суперника. Це не моя справа, нехай тренери, журналісти цим займаються. Я взагалі не люблю вас. Журналістів. Однак, розумію, що це ваша робота і спілкуюся з вами.

– Чи є такі питання, на які ви не любите відповідати?

– Усі запитання, які не стосуються футболу, не ставте мені. Особливо ті, які стосуються особистого життя.

– Томаше, наступний ваш суперник – ФК „Львів", якому „гірники" поступилися у першому колі. „Шахтар" намагатиметься помститися за ту поразку?

– Для нас усі матчі однакові. Це не буде звична гра тільки з тієї причини, що звичних ігор не буває.

– У чому головна причина поразки в першому колі?

– Ми невдало розпочали сезон, десь неуважно діяли в обороні. Але це не була недооцінка суперника.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Точка зору

НАСТАВ ЧАС ЗМІН?

Минулого тижня в одній із центральних спортивних газет була надрукована стаття відомого вітчизняного журналіста В.Мирського, де він від імені комітету професіонального футболу, що діє при ФФУ, запропонував структуру реформи вітчизняної прем'єр-ліги. За умови затвердження відповідними органами поданого ним плану, наш елітний дивізіон очікують революційні зміни. Про те, що подібний сценарій є реальним, свідчить особа автора статті, точніше, скажімо так, близькість Мирського до керівника вітчизняного футболу (тут доцільно згадати відому фразу: "Якщо зірки запалюються, то це комусь потрібно", – себто згаданий матеріал з'явився не просто так).

Викладу коротко суть пропозиції журналіста. Змагання в прем'єр-лізі запропоновано проводити у два етапи: на попередньому, який відбуватиметься влітку-восени, всі команди розбиваються на дві групи (по вісім у кожній), гратимуть між собою у два кола (тобто по 14 ігор); потім вісім колективів, що посіли у своїх групах 1-4 місця, на другому – весняному – етапі чемпіонату утворюють елітну групу, де у два кола розігрують медалі та місця в єврокубках; відповідно клуби, які на попередньому етапі посіли 5–8 місця у своїх групах, протягом фінальної стадії змагання (теж у два кола) вирішують, хто із них залишиться у найвищому футбольному дивізіоні України, а хто його залишить.

Що ж спонукало Мирського до написання статті? Поразки київського "Динамо" і донецького "Шахтаря" в останніх єврокубкових матчах. Серед причин цього п. Валерій бачить те, що в українському чемпіонаті клуби надто рідко проводять серйозні, виснажливі поєдинки, тому гравці вітчизняних грандів не звикли до жорстких протистоянь, якими є матчі в Лізі чемпіонів. Завдяки запропонованій авторитетним журналістом реформі у прем'єр-лізі, по-перше, скоротиться кількість ігор (і малоцікавих зокрема), а по-друге, сильні клуби частіше гратимуть між собою. Мені ці пропозиції здаються доволі слушними. Єдине зауваження стосується такого моменту: можливо, доцільно, щоб на другій стадії першості команди з "аутсайдерської" когорти змагалися не кожна з кожною, а тільки з тими чотирма, які перший етап чемпіонату провели в "сусідній" групі (залишаючи при собі очки, здобуті на попередній стадії в поєдинках із тими трьома клубами зі "своєї" групи), себто грали не по чотирнадцять матчів, а по вісім. Справа в тому, що поєдинки між аутсайдерами за визначенням не можуть викликати відчутного ажіотажу серед уболівальників, тому чим їх (ігор) буде менше, тим краще. У будь-якому разі, вирішувати не нам. Наша доля – чекати. І сподіватися, що керівники вітчизняного футболу перед тим, як "відрізати", справді "відміряють" не менше семи разів.

Володимир БАНЯС.

АФІША

МЕТАЛІСТ – ЗОРЯ
21 листопада – п'ятниця.
18.00
Пряма трансляція на телеканалі УТ-1
Суддя: А. Шандор (Львів)
Дискваліфіковані: —
Прогноз "УФ" — 2:0

КАРПАТИ – МЕТАЛУРГ Д
22 листопада – субота.
15.00
Пряма трансляція на телеканалі УТ-1
Суддя: В. Швецов (Одеса)
Дискваліфіковані: —
Прогноз "УФ" — 1:1

МЕТАЛУРГ Зп – КРИВБАС
22 листопада – субота.
16.00
Суддя: С. Шебек (Київ)
Дискваліфіковані: —
Прогноз "УФ" — 2:1

ШАХТАР – ФК ЛЬВІВ
22 листопада – субота.
17.00
Пряма трансляція на телеканалі "Україна"
Суддя: Є. Венгер (Київ)
Дискваліфіковані: —
Прогноз "УФ" — 3:0

АРСЕНАЛ – ЧОРНОМОРЕЦЬ
23 листопада – неділя.
14.00
Суддя: І. Покидько (Полтава)
Дискваліфіковані: —
Прогноз "УФ" — 0:1

ВОРСКЛА – ФК ХАРКІВ
23 листопада – неділя.
16.00
Пряма трансляція на телеканалі "Мегаспорт"
Суддя: С. Бойко (Київська область)
Дискваліфіковані: Милько, Сучков (обидва — ФК Харків)
Прогноз "УФ" — 1:0

ДНІПРО – ТАВРІЯ
23 листопада – неділя.
18.00
Пряма трансляція на телеканалі ТЕТ
Суддя: О. Орєхов (Київ)
Дискваліфіковані: —
Прогноз "УФ" — 2:1

Обґрунтування прогнозів

ДОЛАЮЧИ ЕКВАТОР

ШАХТАР – ФК ЛЬВІВ

Останні матчі гірників наштовхують на думку про їхній поступовий вихід на пік форми, з чого випливає те, що львівським муніципалам нічого особливого не світить. Окрім того, не варто забувати про бажання донецьких футболістів помститися гостям за сенсаційну поразку в першому турі чемпіонату, з якої, за великим рахунком, і почалися всі невдачі "Шахтаря" у нинішньому сезоні.

МЕТАЛІСТ – ЗОРЯ

Після дуже й дуже прикрої осічки в харківському дербі у п'ятнадцятому турі, коли "Металіст" не використав, здавалося б, стовідсотковий шанс наблизитися до київського "Динамо", харків'яни прагнутимуть цього разу не повторити помилок. Ну, а луганці, своєю чергою, не мають поставити їм надскладних завдань.

МЕТАЛУРГ Зп – КРИВБАС

Обидві команди переживають наразі не найкращі часи – це, звичайно, якщо максимально завуальовано підходити до розуміння такого поняття, як "кращі часи". У складнішому (можливо, навіть плачевному) стані перебувають криворіжці, і зумовить вікторію "Металурга".

АРСЕНАЛ – ЧОРНОМОРЕЦЬ

Київські канонірі за останні кілька турів міцно забронювали за собою звання команди, котра демонструє, вибачте на слові, найбільш "жлобський" футбол у вітчизняній прем'єр-лізі. Підопічні Заварова, напевно, керуються принципом: "І сам не гам, і другому не дам". Одеситам мінімально переможуть та продовжать круте піке арсенальців.

КАРПАТИ – МЕТАЛУРГ Д

Здійснивши вольову звитягу над "друзями-суперниками" і водночас сусідами з ФК "Львів", гравці "Карпат" мають перебувати в стані емоційного піднесення. Можливо, це допоможе їм здобути нічию в поєдинку зі значно краще укомплектованими та майстернішими донецькими "металургами".

ВОРСКЛА – ФК ХАРКІВ

Низка невдач, які спіткали полтавців, є цілком закономірними: кураж перших місяців минув, а коротка лава запасних не дає можливості для особливого маневру ігровими моделями. Три очки у поєдинку з харків'янами дістанеться "Ворсклі" далеко не малою кров'ю.

ДНІПРО – ТАВРІЯ

У сімферопольської команди сьогодні оборона відсутня як клас, – а це особливо дивує, у зв'язку з тим, що наставником "Таврії" є Сергій Пучков, який протягом ігрової кар'єри був чудовим захисником, – одначе це не гарантує "Дніпру" легкої долі: якщо робити висновки з минулого матчу, у дніпропетровців наявні колосальні проблеми з реалізацією голевих моментів, тому найбільш вірогідним підсумком цієї гри є мінімальна перемога господарів.

Володимир БАНЯС.

ВОРОТАРІ РОКУ В СРСР

Російський часопис "Огонёк" оголосив проміжні підсумки свого традиційного конкурсу-опиту, мета якого – виокремити воротаря місцевої прем'єр-ліги, котрий краще за всіх інших проявив себе в році, що минає. Нагорода, яка віднедавна носить ім'я легендарного радянського голкіпера Льва Яшина, є продовженням призу, котрий тридцять один раз – у період між 1960 і 1991 роками – присуджувався стражам воріт із колишнього СРСР.

Ця нагорода користувалася тоді величезною популярністю, стати лауреатом конкурсу було дуже престижно. (Коли за підсумком 1978 року редакція часопису вирішила не визначати найкращого, мотивуючи це відсутністю гідних кандидатур, реакцією була хвиля невдоволення серед читачів). Тому автор цих рядків поставив собі за мету знайти детальнішу інформацію про опит, а саме – розшукати за кожен сезон бодай трійки найкращих воротарів. Одначе тут мене очікувало розчарування — замовляючи підшивки "Огонька", я з подивом відмічав, що з року в рік редакція журналу публікувала тільки імена переможців. Коли ж я "навів довідки" з інших джерел, усе прояснилося. Справа в тому, що до 1986 року включно опитування у звичному для нас значенні не було, бо кращих обирали таким чином: редактор спортивного відділу журналу радився зі своїми колегами з інших видань, а потім повідомляв головному редактору "Огонька" свій вердикт, себто ім'я кіпера-переможця. Отже, довгий час Воротарів року в СРСР визначали не голосуванням, а шляхом "вольового" рішення кількох осіб.

Утім, уважний читач помітив у нижченаведеному списку два випадки (за 1969 і 1987 рр.), коли називали футболістів, які посіли другі місця, і ще два (датовані 1989 і 1990 рр.), де відомі і "срібний", і "бронзовий" лауреати. Зупинюся окремо на кожному з цих моментів. Ось що стосується 1969 року – процитую (мовою оригіналу) фрагмент журнальної статті: "*На приз "Огонька" претендовали два равноценных вратаря – В.Рудаков* [саме так і написано – через літеру "В"! – **примітка В. Б.**] *(Киевское "Динамо") и А.Кавазашвили ("Спартак")… учитывая, что В.Рудаков успешно защищал ворота сборной почти во всех матчах сезона, редакция решила вручить Кубок ему*" ["Огонёк", № 50, с. 30]. (Існує версія, що московські журналісти віддали перемогу Євгенові Васильовичу, бо не могли уявити, щоби при "живому", тобто граючому Яшині хтось зрівнявся б із ним за кількістю титулів – для Кавазашвілі це було би третє звання найкращого голкіпера СРСР). Чимось подібною була ситуація і в 1987 році, коли приз отримав назву "Вратарь года", замість попередньої – "Кубок Огонька": автор статті, повідомивши про впевнену перемогу Р.Дасаєва, зазначив, що "*ближайший преследователь Дмитрий Харин набрал 326 голосов*" ["Огонёк", № 51, с. 7]. Ну а в 1989 і 1990 роках редакція часопису просто називала трійки найкращих.

Загалом лауреатами конкурсу ставали 18 "брамарів", із яких семеро були українцями: Володимир Маслаченко, Віктор Банников (єдиний, хто "коронувався" у складі двох різних клубів), Євген Рудаков, Володимир Пільгуй, Юрій Дегтярьов, а також брати В'ячеслав і Віктор Чанови. Сумарні десять перемог вітчизняних майстрів шкіряної рукавички – це яскраве підтвердження сили українського підвиду радянської воротарської школи, що була серед найсильніших у світі. Від неї сьогодні зосталися – неначе від розбитого Каєм дзеркала у казці "Снігова королева" Г.Х.Андерсена – лише окремі уламки.

Володимир БАНЯС.

1960
Л. Яшин ("Динамо" М.)

1961
В. Маслаченко ("Локомотив")

1962
С. Котрикадзе ("Динамо" Тб.)

1963
Л. Яшин ("Динамо" М.)

1964
В. Банников ("Динамо" К.)

1965
А. Кавазашвілі ("Торпедо")

1966
Л. Яшин ("Динамо" М.)

1967
А. Кавазашвілі ("Торпедо")

1968
Ю. Пшеничников (ЦСКА)

1969
1. Є. Рудаков ("Динамо" К.)
2. А. Кавазашвілі ("Спартак")

1970
В. Банников ("Торпедо")

1971
Є. Рудаков ("Динамо" К.)

1972
Є. Рудаков ("Динамо" К.)

1973
В. Пільгуй ("Динамо" М.)

РЕЄСТР ВОРОТАРІВ-ПЕРЕМОЖЦІВ		
Воротарі	**Команди**	**П**
Р. Дасаєв	"Спартак"	6
Л. Яшин	"Динамо" М.	3
Є. Рудаков	"Динамо" К.	3
В. Банников	"Динамо" К. + "Торпедо"	2
А. Кавазашвілі	"Торпедо"	2
О. Прохоров	"Спартак"	2
С. Черчесов	"Спартак"	2
В. Маслаченко	"Локомотив"	1
С. Котрикадзе	"Динамо" Тб.	1
Ю. Пшеничников	ЦСКА	1
В. Пільгуй	"Динамо" М.	1
В. Астаповський	ЦСКА	1
Ю. Дегтярьов	"Шахтар"	1
О. Габелія	"Динамо" Тб.	1
Вяч. Чанов	"Торпедо"	1
М. Бірюков	"Зеніт"	1
Вік. Чанов	"Динамо" К.	1
В. Саричев	"Торпедо"	1

1974
О. Прохоров ("Спартак")

1975
О. Прохоров ("Спартак")

1976
В. Астаповський (ЦСКА)

1977
Ю. Дегтярьов ("Шахтар")

1978 – не присуджувався

1979
О. Габелія ("Динамо" Тб.)

1980
Р. Дасаєв ("Спартак")

1981
Вяч. Чанов ("Торпедо")

1982
Р. Дасаєв ("Спартак")

1983
Р. Дасаєв ("Спартак")

1984
М. Бірюков ("Зеніт")

1985
Р. Дасаєв ("Спартак")

1986
Вік. Чанов ("Динамо" К.)

1987
1. Р. Дасаєв ("Спартак") – 3261
2. Д. Харін ("Торпедо") – 326

1988
Р. Дасаєв ("Спартак")

1989
1. С. Черчесов ("Спартак")
2. В. Городов ("Дніпро")
3. Вік. Чанов ("Динамо" К.)

1990
1. С. Черчесов ("Спартак") – 4386
2. О. Уваров ("Динамо" М.) – 3842
3. Вік. Чанов ("Динамо" К.) – 1035

1991
В. Саричев ("Торпедо")

РЕЄСТР КОМАНД-ПЕРЕМОЖНИЦЬ		
Команди	**В**	**П**
"Торпедо"	4	5
"Спартак"	3	10
"Динамо" К.	3	5
"Динамо" М.	2	4
"Динамо" Тб.	2	2
ЦСКА	2	2
"Локомотив"	1	1
"Шахтар"	1	1
"Зеніт"	1	1

В – кількість воротарів

П – кількість перемог

ЗОЛОТІ ВЕРШИНИ "ДНІПРА"

Перед початком 51-го чемпіонату СРСР здавалося, що "Дніпро", втративши своїх лідерів, навряд зможе претендувати на медалі. Але Євген Кучеревський зумів згуртувати в єдиний монолітний колектив молодих хлопців, котрі горіли бажанням довести, що не лише зіркам до снаги здобувати лаври. І втерли носа всім скептикам, які не вірили в дніпропетровську команду. У всій красі показали себе Микола Кудрицький, Євген Шахов, Володимир Багмут... Так можна перерахувати всіх, хто виходив на поле у футболці "Дніпра" в тому сезоні.

РІК 1988
ЧАСТИНА 4

1987 рік дніпропетровці, яких очолив молодий тренер Євген Кучеревський, завершили завоюванням срібних медалей. Якоїсь дещиці забракло, аби дістати московський "Спартак". Кучеревський заявив тоді: "Другим місцем "Дніпра" в чемпіонаті ми загалом задоволені, хоча могли виступити й краще". Керманич "Дніпра" був упевнений, що керований ним клуб продовжить свій поступ.

Але шлях до нової вершини не був для "Дніпра" легким. Напевно, дніпряни і вважалися б фаворитами, якби не ті зміни, які відбулися у складі команди напередодні нового сезону. Так, до київського "Динамо" перейшли провідні майстри дніпропетровської команди – Геннадій Литовченко й Олег Протасов. Важкі травми переслідували Олега Тарана, Володимира Лютого, Вадима Тищенка. Крім того, завершив кар'єру гравця Олександр Лисенко.

Безумовно, з'явилися і новачки: Петро Нейштетер, Сергій Беженар, Ігор Шквирін, Вадим Євтушенко та Едуард Сон. Але лише останній, як з'ясувалося, зробив істотний внесок у майбутню перемогу "Дніпра", забивши у 28 матчах 8 голів. Не показав своїх бомбардирських здібностей екс-киянин Вадим Євтушенко, так жодного разу не поціливши влучно у ворота суперників у 20 проведених іграх.

Не можна обійти стороною подію, що відбулася наприкінці 1987 року. У Дніпропетровську відкрився перший в колишньому Союзі експериментальний відомчо-територіальний госпрозрахунковий футбольний клуб "Дніпро". Основою клубу стала команда "Дніпро". Також до нього увійшли футбольна школа "Дніпро-75", резерв команди і комплексно-наукова група. Головним завданням клубу було створення сильної команди на довгий час. Будувалася піраміда підготовки футболістів. Не забули, звісно ж, і про вболівальників. Випускалися найвищої якості програмки, буклети, вимпели, календарі, значки, футболки, шарфи, шапочки, інша атрибутика з емблемою "Дніпра". Любителі футболу в приміщенні клубу могли подивитися як у записі, так і "прямому ефірі" матчі "Дніпра" та інших радянських і зарубіжних команд.

Але повернімося до сезону 1988 року. Його старт не вражав. "Дніпро" відкривав чемпіонат у себе вдома зустріччю з київськими динамівцями. Протасов і Литовченко так і не вийшли на поле "Метеора" зіграти проти своєї колишньої команди. А матч видався надзвичайно напруженим, і нічию — 0:0 — справді можна було назвати бойовою.

У другому турі дніпряни також грали у себе вдома. І знов була зафіксована нічия. Тепер — 1:1. У цьому матчі з харківським "Металістом" серйозної травми коліна зазнав Вадим Тищенко. Гравець Олімпійської збірної СРСР, він все ж таки зумів поїхати до Сеула. Але фактично 1988 рік виявився для Тищенка втраченим.

Після двох турів "Дніпро" розташувався на 11 місці. Наступні два поєдинки належало провести на виїзді. Перший із них проходив в Алма-Аті, де дніпропетровці здобули цілком заслужену перемогу – 2:0. Перші голи на свій рахунок записали Чередник і Багмут. Наступний матч "Дніпро" провів у Москві проти тодішнього лідера — "Торпедо". Арбітр зустрічі Юров показав дві жовті картки і призначив пенальті. На ті часи це було майже ЧП. Єдиний гол був забитий у першому таймі Гречнєвим. "Дніпро" міг досягти нічиєї, реалізуй Євтушенко згадуваний вище пенальті.

Дві нічиї на своєму полі та поразка від "Торпедо" в березневі дні не вселяли оптимізму, вони стривожили навіть найпалкіших прихильників клубу. Але вихованці Кучеревського вперто шукали свою гру, доводили, що "Дніпро" не випадково перебуває у лавах провідних колективів радянського футболу.

Наступну гру дніпряни проводили в Одесі. Незважаючи на те, що моряки вже на 9-й хвилині відкрили рахунок, Шахов і Сон ще до перерви вивели "Дніпро" вперед. А наприкінці поєдинку гості забили ще один м'яч.

Черговий матч став черговою зустріччю торішнього чемпіона і срібного призера — "Спартака" і "Дніпра". Не використавши низку голевих моментів, команди згодилися на нічию — 0:0. Найкращим у "Дніпра" було названо Миколу Кудрицького, а у "Спартака" — Вагиза Хидіатуліна.

Матчі в Донецьку і в Єревані також завершилися безрезультатно. "Дніпро" осів у середині турнірної таблиці. Крім того, насторожила цифра у графі "нічиї" — 5. У чемпіонаті тоді існував ліміт на нічийні результати — 10 разів "дозволялося" завершити матч із таким результатом. За подальші нічиї очки вже не нараховувалися. Таким чином, "Дніпро" за перші 8 ігор витратив половину норми.

Наступний поєдинок "Дніпра" був не з легких. Динамівці Тбілісі завжди потужно грали на своєму полі. Але цього разу господарям поля не вдалося стати господарями становища. Єдиний гол, забитий Євгеном Шаховим, перемістив "Дніпро" на 6 місце. Відставання від лідера — "Зеніта" склало тепер лише два очки. А за набраними очками на виїзді (8) дніпропетровці взагалі вийшли у лідери.

Як це не дивно, але першу перемогу на своєму полі "Дніпро" здобув лише в 10-у турі. У матчі з бакинським "Нефтчі" лінія атаки "Дніпра" виявилася знекровленою. Через травми не змогли вийти на поле Таран, Лютий, Шахов, Сторчак. Але вже в перші 20 хвилин господарі двічі вразили ворота бакинців... А далі розслабилися. А ось аутсайдер не був схожий сам на себе — і в підсумку зрівняв рахунок. Перемогу ж "Дніпру" приніс Володимир Багмут на останній хвилині матчу. Після цього виграшу розрив між "Дніпром" і новим лідером чемпіонату "Жальгірісом" складав 1 очко.

У наступному поєдинку дніпряни на рідному "Метеорі", створивши не менше десятка голевих нагод, без проблем перемогли московське "Динамо" — 2:0. Проте ця перемога радості "Дніпру" не принесла. Команда перемістилася на третє місце. А в лідери вийшло київське "Динамо". Кияни, зігравши пропущений матч, випередили переслідувачів на два пункти.

А потім у чемпіонаті була перерва. І наступний матч дніпропетровці провели 30 червня у Мінську. Та гра завершилася мінімальною перемогою підопічних Кучеревського — 1:0. А за чотири дні дніпропетровці святкували ще одну перемогу у Вільнюсі. "Дніпро" і "Жальгіріс" на той час перебували у лідируючій групі, тому значення того матчу важко було переоцінити. Дніпропетровці, граючи на контратаках, вже в першому таймі двічі засмутили литовців (Кудрицький і Шахов). Однак після відпочинку "Жальгіріс" показав "Дніпру" хто є хто. Одразу ж після поновлення гри рахунок змінився на 1:2, а за хвилину до завершення матчу господарям вдалося забити ще один гол. "Дніпро" посідав друге місце, відстаючи від київського "Динамо" на 1 очко, але у киян ще була гра у запасі.

Перед наступним матчем стояло таке питання: чи зуміє найрезультативніший у сезоні напад "Зеніта" зламати надійний і стабільний захист "Дніпра"? Проте більше труднощів на "Метеорі" мали саме захисні лінії ленінградців. Дніпряни мали значну територіальну перевагу, але втілити її у забиті м'ячі ніяк не могли. "Зеніт" в одній із нечисленних контратак, завдяки удару Желудкова, розпечатав ворота "Дніпра". Все, що змогли зробити підопічні Кучеревського, — це зрівняти рахунок після удару головою Едуарда Сона.

В останньому матчі першого кола "Дніпро" приймало московських залізничників. І після першого тайму підопічні Кучеревського вели 2:0, але, вважаючи, що справу зроблено, розслабилися і дозволили "Локомотиву" скоротити розрив у рахунку. В результаті "Дніпро" на екваторі турніру зберіг за собою другу позицію в турнірній таблиці, але на п'яти дніпропетровцям наступав "Спартак". А лідирувало, як і раніше, київське "Динамо", на два очки випереджаючи "Дніпро" та маючи гру в запасі.

Олександр ПЕТРОВ.

(Далі буде).

«ЗАКАРПАТТЯ» – «НАФТОВИК-УКРНАФТА»

Алло, Ужгород!

Михайло ІВАНИЦЯ:

ДУЖЕ ХОЧЕМО ФІНІШУВАТИ НА МАЖОРІ

Завершальний матч першого кола в Ужгороді між місцевим "Закарпаттям" та охтирським "Нафтовиком-Укрнафтою" однозначно буде центральним у турі. Фактично від результату цієї зустрічі (якщо не сподіватися на "проколи" "Оболоні") залежатиме, на якому місці зимуватимуть ужгородці. Також цікаво буде подивитися, як виступатиме "Нафтовик" зі своїм новим (щоправда, з „приставкою" в. о.) головним тренером. Отож, про настрій у закарпатському таборі розповів наставник команди Михайло Іваниця.

— Із максимальною серйозністю та відповідальністю готуємося до цієї зустрічі. На жаль, не зможе допомогти нам Домбрайє, у якого дискваліфікація через червону картку. Маємо кількох хлопців і в лазареті: у Михайла Маковського триває процес реабілітації, захворів Руслан Ярош...

— Михайле Михайловичу, важливість п'ятничної зустрічі морально не тисне на хлопців?

— Є таке. Це справді дуже відповідальний матч, і ми маємо велике бажання його виграти, аби завершити перше коло на мажорній ноті та піти на зимову перерву в хорошому настрої. Тому хвилюємось...

— Буквально днями написав заяву про відставку головний тренер "Нафтовика-Укрнафти", відповідно, охтирців до матчу готуватиме новий наставник. Як гадаєте, ця обставина зіграє на вашу користь?

— Ви знаєте, вже неодноразово історія підтверджувала, що після того, як команду залишає тренер, вона демонструє кращі результати, стається своєрідне піднесення. Тому готуємося, так би мовити, до будь-чого.

— Що скажете про "Нафтовик-Укрнафту" зразка осені-2008?

— Добротний колектив, демонструє хороший рівень футболу. Це та команда, яка фактично впродовж усього періоду свого існування "тримає марку", складаючи гідну конкуренцію опонентам. Гідний суперник, що тут скажеш...

— Михайле Михайловичу, що буде вирішальним у зустрічі "Закарпаття" — "Нафтовик"?

— Ну, сьогодні (у середу. — **Прим. авт.**) у нас сніг із дощем, тому на красивий футбол сподіватися не варто. Багато чого залежатиме від удачі та, звісно, від бажання перемогти.

Ірина ХОЛОД.

Алло, Охтирка!

Радік ЯМЛІХАНОВ:

МИ В БОРГУ ПЕРЕД УБОЛІВАЛЬНИКАМИ

У зв'язку з Указом Президента України "Про заходи у зв'язку з Днем пам'яті жертв голодоморів" щодо обмеження 22. 11. 2008 р. проведення розважальних заходів, матч 19-го туру "Закарпаття" — "Нафтовик-Укрнафта" рішенням бюро ПФЛ був перенесений із суботи на п'ятницю. У середу, 19 листопада, вранці охтирські футболісти провели чергове тренування і після обіду автобусом вирушили до Києва, де ввечері потягом Київ — Ужгород відбули на останній календарний матч нинішнього сезону. На поєдинок поїхали 19 футболістів, яких синдром травм не зачепив, або вони вже залишили лазарет команди. Не зможе допомогти команді півоборонець Анатолій Кретов, який через перебір "гірчичників" змушений пропустити цю зустріч. На поєдинок команду виведе новий тренер Радік Ямліханов, який із 17 листопада призначений виконуючим обов'язки головного тренера. Перед від'їздом команди до Києва я попросив Радіка Рамілевича поділитися планами на цю гру:

— Хотілося б відзначити, що це буде останній офіційний матч нашої команди у цьому році. Ми не задоволені результатами виступів команди у першому колі нинішньої першості, тому будемо грати лише на перемогу. Адже ми в боргу перед своїми вболівальниками в плані гри. Хочемо завершити цей сезон на мажорній ноті, щоб і в уболівальників, і в самої команди були перспективи на майбутнє.

— Команда готувалася до цього матчу у звичному режимі?

— Так. Щоправда свої корективи внесла погода. Було багато, так би мовити, емоційних вправ. Ми проаналізували гру суперника, в принципі знаємо, як грати з ними. Але головне – все це втілити на полі.

— А як із лазаретом команди?

— Це одна із проблем, але це хвороба багатьох команд, і тому скаржитися на це не хочеться. Хто живий-здоровий, хто рветься в бій, ті й будуть на полі та намагатимуться здобути перемогу.

Валерій ЧЕРНЕЦЬ.

АФІША

ЗАКАРПАТТЯ — НАФТОВИК-УКРНАФТА
21 листопада — п'ятниця. 14.00
Суддя: А. Абдула (Харків)
Дискваліфіковані: Домбрайє (Закарпаття), Кретов (Нафтовик-Укрнафта)
Прогноз "УФ" — 2:0

СТАЛЬ — ГЕЛІОС
21 листопада — п'ятниця. 14.00
Суддя: О. Зубарєв (Слов'янськ)
Дискваліфіковані: —
Прогноз "УФ" — 2:1

ПФК ОЛЕКСАНДРІЯ — ЕНЕРГЕТИК
21 листопада — п'ятниця
Суддя: С. Скрипак (Київ)
Дискваліфікований: Шалата (Енергетик)
Прогноз "УФ" — 3:0

ОБОЛОНЬ — КНЯЖА
23 листопада — неділя. 13.30
Суддя: Ю. Грисьо (Львів)
Дискваліфіковані: —
Прогноз "УФ" — 1:0

ДЕСНА — ПРИКАРПАТТЯ
23 листопада — неділя. 16.00
Суддя: Ю. Вакс (Симферополь)
Дискваліфікований: Корнутяк (Прикарпаття)
Прогноз "УФ" — 2:2

ДИНАМО-2 — ФЕНІКС-ІЛЛІЧІВЕЦЬ
23 листопада — неділя. 14.00
Суддя: Ю. Можаровський (Львів)
Дискваліфікований: Бутенін (Динамо-2)
Прогноз "УФ" — 1:1

ІГРОСЕРВІС — ПФК СЕВАСТОПОЛЬ
23 листопада — неділя. 14.00
Суддя: С. Даньковський (Київ)
Дискваліфіковані: —
Прогноз "УФ" — 2:1

ВОЛИНЬ — ДНІСТЕР
23 листопада — неділя. 15.00
Суддя: Є. Геренда (Калуш)
Дискваліфіковані: Карковський (Волинь), Буряк (Дністер)
Прогноз "УФ" — 2:0

Статистика знає все

ПЕРШЕ ЛИСТОПАДОВЕ ПОБАЧЕННЯ

У перших незалежних чемпіонатах "Нафтовик" майже весь час перебував на лідерських позиціях, а закарпатці, в основному, боролися за збереження прописки в першій лізі. Тому в особистому протистоянні значну перевагу мають охтирські футболісти. У 21-му проведеному поєдинку в першій лізі (з урахуванням матчу першого кола нинішньої першості) вони виграли в чотирнадцяти і тільки п'ять разів поступилися своєму супернику за різниці забитих і пропущених м'ячів — 34–16, причому двічі виграли з великим рахунком. В Ужгороді баланс поки на користь закарпатських футболістів: +5, =1, –4, м'ячів 10–10. А ось на рідному стадіоні "Нафтовик" перемагав свого суперника 10 разів (різниця м'ячів — 24–6). Єдиної нічиєї в Охтирці ужгородським футболістам вдалося досягти лише у 2006 році. Команди, які тоді зіграли — 1:1, завоювали за підсумками сезону путівки до елітного дивізіону українського футболу. У вищій лізі перевага також на боці нафтовиків. У минулому сезоні вони зіграли в Ужгороді — 0:0 та перемогли "Закарпаття" вдома — 3:2, вигравючи по ходу матчу 3:0. А, мабуть, найдраматичніший поєдинок між суперниками відбувся 2 червня 2004 року в Охтирці. Двічі вигравючи у матчі 1:0 та 3:2, закарпатці все ж таки поступилися – 3:4.

У цих матчах діями нафтовиків керували сім головних тренерів. Найбільше (6 матчів) команда провела під орудою Сергія Шевченка (+3, =1, –2, м'ячі 7–6). Ужгородську команду на поле виводили 11 керманичів. У шести матчах діями "Закарпаття" керував Віктор Ряшко (+2, =0, –4, м'ячі 5–8).

Найбільше матчів в очних поєдинках (17) провів ветеран "Закарпаття", який зіграв за команду в національних чемпіонатах 353 поєдинки, Олександр Когутич. В активі Андрія Міщенка 10 матчів. В охтирців по 10 матчів провели Василь Єрмак, Олег Леш та Ігор Задорожний. До речі, Ігор, забивши чотири м'ячі, є найкращим голеадором. На рахунку Олександра Захарова три забитих голи. У закарпатців тричі в очних поєдинках відзначився Олександр Прудкий. Із тих футболістів, які продовжують виступи за свої команди, голевий доробок можуть поповнити лише гравці "Нафтовика-Укрнафти": Роман Каракевич, Богдан Єсип, Антон Монахов та Сергій Карпенко. До речі, Роман, котрий забив два м'ячі у ворота закарпатців у складі охтирської команди, також відзначився дублем в Ужгороді у матчі "Закарпаття" — "Оболонь". Ужгородський легіонер із Нігерії Едді Домбрайє, що має у своєму активі один забитий м'яч, пропустить матч через вилучення в попередньому поєдинку.

За обидві команди в очних зустрічах грали Андрій Добрянський, Олександр Кирилюк та Вадим Кирилов. А ось Андрій Пісний у минулому чемпіонаті виступав за обидві команди: у першому колі проти "Закарпаття", а в другому — проти нафтовиків.

Потрібно згадати й матчі між суперниками у другій лізі колишнього СРСР. Там перевагу мають більш досвідчені, на той час, футболісти "Закарпаття" (+4, =3, –3, м'ячі 11–7). Найкращий бомбардир у них Василь Мартиненко — 3 голи. У нафтовиків по два рази відзначилися Григорій Лазарко та Борис Шуршин.

В усіх проведених поєдинках команди ще жодного разу не грали в листопаді місяці.

Валерій ЧЕРНЕЦЬ.

Наші за кордоном

Андрій САПУГА:

НАРАЗІ ВДОМА, АЛЕ У ПОШУКАХ НОВОГО КЛУБУ

Ох і не позаздриш футбольній долі цього футболіста. Вихованець львівського футболу Андрій Сапуга протягом своєї кар'єри грав не лише у львівських клубах "Карпати" та ФК "Львів", але й добряче помандрував усією Росією. Нещодавно Андрій приїхав до рідного міста і з радістю погодився на інтерв'ю.

— Андрію, відомо, що минулого року ти грав у Росії. А як склався для тебе цей футбольний рік?

— Справді, минулого року я уклав контракт із російським клубом першої ліги "Металург-Кузбас" із металургійного міста Новокузнецьк. Цього року я зіграв за цей клуб у першому колі. Команда непогано виглядала і посідала десяте місце. Та після того, як побував у відпустці у Львова, стало відомо, що до мене виявляє інтерес один із казахстанських клубів вищої ліги. Відверто не хотів змінювати клуб, та мої агенти мене переконали, що в Казахстані кращі умови.

— І ти таки вирішив змінити далеку Росію на далекий Казахстан?

— Однією з причин стало те, що в російському клубі дали зрозуміти, що наступного року на мене вже не розраховують. А в казахстанському клубі "Атирау" справді запропонували кращі умови. Та й команду тренував відомий у минулому футболіст Сергій Андрєєв. Тому хотілося пограти під керівництвом цього відомого в Росії фахівця.

— І як враження?

— Загалом враження гарні. Хоча Сергій Андрєєв недовго затримався в клубі.

— Ти постійно грав в основному складі?

— Так. Із 14 матчів провів 13. Пропустив одну гру через перебір жовтих карток.

— Чи були в команді ще українці?

— Було і чимало. Це воротар Дмитро Казаченко, польові гравці Віктор Кравченко, Олександр Собкович, Роман Максим'юк, Мирослав Бундаш, Андрій Гузенко, який свого часу грав за "Карпати".

— Чи наступного року ти знову гратимеш за "Атирау"?

— Мабуть, що ні. У мене завершився контракт з клубом і нині мої агенти Дмитро Градиленко та Олександр Толстіков у пошуках нового клубу. Тим більше, що в „Атирау" ще не закрили переді мною всю заборгованість. Мені довелося написати листа у Федерацію футболу Казахстану і тепер очікую на рішення.

— То, може, вже час знайти новий клуб в Україні?

— Я б із радістю залишився в Україні. Мені навіть телефонували з одного із клубів прем'єр-ліги і цікавились моїми планами. Та час покаже, як усе буде в подальшому.

— Поділись своїми враженнями загалом про футбол у Казахстані, адже ця країна є суперником нашої збірної по відбірковій групі на чемпіонат світу?

— Це моя особиста думка, що казахам ще далеко до організації, яка існує в Україні чи Росії. Амбіції є великі, але вони нічим особливо не підкріплені. Хоча поступово в країні розвивається футбольна інфраструктура, і, можливо, з часом там буде хороша національна команда.

— Перебуваючи в Казахстані, чи мав нагоду спостерігати за чемпіонатом України?

— Усі новини відстежував через інтернет. Також були російські телевізійні канали, які показували матчі чемпіонату України. Тож у курсі всіх футбольних справ.

— Чим нині займаєшся у рідному місті?

— Наразі відпочиваю. Намагаюсь більше часу приділити родині — дружині та дітям. А то постійно в далеких роз'їздах і практично не бачимось. Уже встиг відвідати училище фізкультури, де мені довелося навчатися. Мав цікаву розмову з директором цього закладу Степаном Родаком.

— А зі своїм тренером Олегом Родіним зустрічався?

— Лише розмовляв по телефону. В понеділок Олегу Родіну в Москві прооперували коліно. Знаю, що операція тривала чотири години і пройшла вона в тій самій клініці, де свого часу оперували Степана Юрчишина. Тож бажаю Олегу Родіну якнайшвидшого одужання та чекаю на нашу зустріч.

Павло ПИЛИПЧУК.
Фото автора.

Гра в регіонах

МИКОЛАЇВСЬКЕ "ТОРПЕДО" — ЧЕМПІОН ОБЛАСТІ-2008

Після річної перерви миколаївське "Торпедо" повернуло собі звання найкращої аматорської команди Миколаївської області. У вирішальному двобої торпедівці з мінімальним рахунком — 1:0 — здолали опір ФК "Воронівка" і за останні чотири роки втретє завоювали "золото". Нинішній чемпіонат області, на думку фахівців і вболівальників, не розчарував. Як ніколи, він вийшов інтригуючим і цікавим. Практично, до останніх турів на призові місця претендували одразу шість команд, а чемпіон, володарі срібних та бронзових медалей визначилися лише після заключного ігрового тижня.

До речі, за Кубок 100-річчя миколаївського футболу зустрілися ті ж самі суперники, які претендували на чемпіонське звання, — "Торпедо" та ФК "Воронівка", останні як володарі Кубка області. 90 хвилин напруженого матчу переможця не виявили. Обидві команди мали достатньо голевих нагод, але відзначитись в основний час гри їм не судилося. Довелося виконувати серію 11-метрових ударів, у якій більше пощастило миколаївцям. Голкіпер Ігор Шилов парирував два пенальті (третій влучив у стійку), а всі три спроби "Торпедо" виявилися результативними.

Разом із тріумфаторами на церемонії нагородження, яку проводив голова обласної федерації футболу Микола Єропунов, був присутній і генеральний директор підприємства "Зоря-Машпроект" Андрій Хоменко. "Завод нас фінансує. Це дозволяє нам організовувати навчальні збори, тренування, придбати екіпірування для команди. Розумно стимулювати гравців, наголошую, розумно, тому, що у нас принцип такий: гроші ми не отримуємо, а заробляємо. Спочатку йде результат – потім матеріальне заохочення. Допомагає нам також і рішення керівництва заводу про те, що клуб "Торпедо" є повноцінним структурним підрозділом підприємства. А відчувати підтримку дванадцятого гравця — багатотисячного колективу "Зоря-Машпроект" — для нас це дуже важливо", — зазначив наставник команди Володимир Козенко.

Варто відзначити, що клуб дотримується правила: 90% футболістів, що грають у команді, — вихованці СДЮШОР "Торпедо". Велика заслуга у цьому директора школи Віталія Барського. "Я маю сказати, — продовжує головний тренер "Торпедо", — що ми комплектувалися так, щоб б у команді були представлені всі покоління гравців. І, звісно, потрібно підкреслити, що, ми прагнемо, аби у нас був не просто колектив, команда, а родина. Адже, коли ставлення один до одного, як у сім'ї, виходить, що на полі вони один за одного б'ються, борються, допомагають один одному, тоді й результати приходять".

Останній чемпіонат області продемонстрував, що в багатьох молодих виконавців є майбутнє, потенціал, і щоб його не втрачати, керівництво клубу допомагає піднятися на сходинку вище. Щороку молоді торпедівці переходять до професійних команд другої української ліги. У клубі вважають, що головне завдання аматорського колективу — готувати гравців, допомагати їм у професійному зростанні.

Наразі правий хавбек Іван Шелест та захисник Євген Рябченко грають за армянський "Титан", а воротар ігор Чопко виступає за іллічівський "Бастіон". "Добрі стосунки у нас склалися і з МФК "Миколаїв", — говорить Володимир Козенко. — Як відомо, муніципальний футбольний клуб нашого міста через фінансові негаразди відмовився від участі в першому дивізіоні і лише завдяки матеріальній підтримці міської громади долучився до друголігових всеукраїнських змагань. Коли команда переживала ненайкращі часи, за пропозицією тренерів "Торпедо", до "Миколаєва" перейшли Дмитро Булах і Роман Велієв, які сьогодні грають в основній команді міста".

Утім, проблем у миколаївських аматорів теж вистачає. Наприклад, немає пристойного футбольного поля. Особливо це відчувається, коли доводиться грати в чемпіонаті України. Адже одне із умов змагань — зелений газон. "А ми змушені офіційні ігри проводити в Очакові, там доволі непогані умови, — знову бере слово наставник. — Проте робота керівництва нашого підприємства спрямована на створення належних умов та матеріальної бази для занять футболом. Якщо буде все нормально, то в наступному році у нас буде штучне поле і ми зможемо втілити в життя ту максимальну мету, яка ставиться перед командою, — виграти першість України серед аматорів та спробувати свої сили у Кубку регіонів УЄФА — офіційному турнірі серед любительських команд під егідою УЄФА. Вдалий виступ у єврокубку буде означати, що настав час змінювати статус аматорського клубу на професійний. Ми до цього прагнемо, це те завдання, на яке можна спрямувати свої зусилля і намагатися його якнайкраще виконати".

За два роки "Торпедо" відзначатиме своє 50-річчя. Команда була заснована на миколаївському підприємстві ЮТЗ "Зоря" і мала назву "Авангард". Перший успіх прийшов до заводських футболістів 3 червня 1955, коли вони виграли Кубок області, перемігши у фіналі "Червоний прапор" (Миколаїв) із рахунком 6:0. "Торпедо" — учасник першостей України серед колективів фізкультури (найкращий результат — третє місце в 1958 році), учасник розіграшів Кубків України серед КФК. Фіналіст Кубка України-1963. Учасник Кубка СРСР серед КФК ("Кубок мільйонів"). До 1982 року команда неодноразово вигравала звання чемпіона і Кубок Миколаївської області. На жаль, після цього "Торпедо", здебільшого, перебувало на задвірках турнірної таблиці обласного чемпіонату.

Відродження команди почалося у 2001 році за активної підтримки керівництва державного підприємства „Науково-виробничий комплекс газотурбобудівництва" (ДП НВКГ) "Зоря-Машпроект" на чолі з Героєм України Юрієм Бондіним. У 2002 і 2004 роках торпедівці вигравали Кубок Миколаєва, дебютували в першій групі чемпіонату області. "Торпедо" — чемпіон Миколаївської області 2005, 2006, 2008 років, володар Суперкубка області-2006, фіналіст Суперкубка області-2005, фіналіст Кубка України-2007 і чемпіонату України-2008 серед аматорів. У прем'єр-лізі України грають вихованці дитячо-спортивної школи "Торпедо": В'ячеслав Чечер ("Металург" Донецьк), Андрій Распопов і Сергій Литовченко ("Арсенал" Київ); Микола Циган грає у російській першій лізі за владикавказьку "Аланію".

"ТОРПЕДО" (Миколаїв)-2008

Воротарі — Ігор ШИЛОВ, Віталій КОЛОМЕЙЧЕНКО.

Захисники — Сергій ШАРАБУРА, Дмитро ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ, Кирило ШИМАНЕЦЬ, Артем ЖОРОВ, Євген ХРИПУШИН.

Півзахисники — Євген КУЛЬБАЧУК, Олексій АЛЕКСАНДРОВ, Дмитро СОЛОМОНОВ, Андрій БІЛОУС, Віктор ХОДОРОВСЬКИЙ, Дмитро БОРОВСЬКИЙ, Ігор ЛЯХОВИЧ, Сергій ГРАНКОВСЬКИЙ, Сергій ПАСХАЛОВ.

Нападаючі — Овік ГАЛСТЯН, Сергій ЩЕРБИНА, Євген ГУК, Костянтин БУРЯК, Максим ОЛЕФІР, Олег ЗАДОРОЖНЮК, Віталій МАРТИНОВ.

Президент — Євген БАРВИНСЬКИЙ.

Віце-президент — Олександра МАВРОКОРДАТО.

Головний тренер — Володимир КОЗЕНКО.

Тренери — Віталій КОТОВ, Василь ЧЕРНОБАЙ, Ігор АРТЕМЕНКО.

Начальник команди — Микола ГОЛУБ.

У ХАРКОВІ "ВИМКНУЛИ "ЕНЕРГІЮ"

9 ТУР

19 листопада — середа

Контингент — Моноліт — 4:4
Марріон — СумДУ — 2:1
Єнакіївець — Тайм — 4:5
Локомотив — Енергія — 4:0
Планета-Міст — ЛТК — 3:2
Кардинал — Шахтар — 0:2
ТВД — Ураган — 3:1
Будівел-ВВ — МФК Рівне — 3:5

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Шахтар	8	6	1	1	31-12	19
2. Тайм	8	6	1	1	25-11	19
3. ТВД	8	5	3	0	28-14	18
4. Планета-Міст	7	5	1	1	24-13	16
5. Єнакіївець	8	4	2	2	30-22	14
6. Енергія	9	4	2	3	24-19	14
7. Моноліт	8	4	2	2	24-24	14
8. Локомотив	8	4	1	3	27-18	13
9. Ураган	8	4	1	3	21-18	13
10. ЛТК	8	2	3	3	20-23	9
11. Марріон	8	2	2	4	16-23	8
12. СумДУ	8	2	1	5	15-26	7
13. МФК Рівне	8	2	0	6	21-33	6
14. Будівел-ВВ	8	2	0	6	18-32	6
15. Контингент	8	1	2	5	16-31	5
16. Кардинал	8	0	0	8	10-31	0

Перенесені матчі 1-го туру

22 листопада — субота

СумДУ — МФК Рівне
Контингент — Будівел-ВВ
Марріон — ТВД
Єнакіївець — Кардинал
Локомотив — Планета-Міст

25 листопада — вівторок

Тайм — Ураган
ЛТК — Моноліт

Найвлучніші

	І	Г(п)
Рогачов (ТВД)	8	11
Шевченко ("Планета-Міст")	7	10
Вассура ("Шахтар")	7	10(1)
Таранчук ("Моноліт")	8	10

Фото з сайту «Локомотива»
Гра до першого гола.

ЄНАКІЇВЕ

"Єнакіївець" — "Тайм" — 4:5 (1:3).

Судді: О. Іванов (Дніпропетровськ), С. Стрелецький (Суми).

Єнакіїве: Рябцев — Кузьмін, Крупін, Чуднов, Краєвський, Замятін, Гуменюк, Хурсов, Дейнега, Гончаров.

Львів: Іваняк — Чепорнюк, Кольцун, Москвін, О. Бондар, Д. Бондар, Макаєв, Павленко, Кудинов, Скорий.

Голи: Чуднов (20), Замятін (21), Краєвський (36, 37) — Д. Бондар (15, 26), О. Бондар (17), Павленко (19), Москвін (31).

Як і пасує командам, які перед собою ставлять максимальні завдання, гра розпочалася із обопільних атак. В центрі майданчика м'яч надовго не затримувався. Більше ж часу шкіряною кулею володіли гості зі Львова. Особливо активними були Дмитро Бондар та Максим Павленко. Але перша половина стартової 20-хвилинки була позбавлена голів. Зате впродовж заключних п'яти хвилин першого тайму глядачі побачили аж чотири взяття воріт, три з них провели "таймівці". Почин за Дмитром Бондаром. Він поцілив у ворота суперників зі штрафного. За дві хвилини відзначився уже Олександр Бондар, який перехопив м'яч на своїй половині майданчика, пройшов по центру і з відстані 10 метрів поцілив у дев'ятку. За хвилину до завершення першого тайму Павленко замкнув простріл Чепорнюка — 3:0. Перед самою перервою господарі відквитали один гол — відзначився Чуднов.

Далі — ще цікавіше. На 21-й хвилині Замятін до мінімуму скоротив перевагу команди Станіслава Гончаренка. Сповнені бажання поновити паритет, господарі кинулися в атаку. Але страж воріт галичан Іваняк вміло парирував випади суперника. У той же час, гостям вдалося скористатися помилкою "Єнакіївця" в захисті. Чуднов поблизу власних воріт втратив м'яч, після чого Павленко віддав пас Дмитру Бондарю, а той не схибив — 4:2. Усе на тій же 26-й хвилині Краєвський знову поновив інтригу. Він відзначився з пасу Чуднова. Жвава гра надалі тішила уболівальників гольовими моментами. На 29-й хвилині Макаєв перекинув м'яч через Рябцева, але Крупін в останній момент зумів врятувати свою команду від гола. А на 31-й хвилині "Єнакіївець" був безсилий після удару із відстані 12-ти метрів Москвіна — 5:3. Останні п'ять хвилин команда із Донеччини грала із п'ятим польовим гравцем, але такий тактичний хід особливих дивідендів їм не приніс. Господарям вдалося відквитати лишень один гол. Влучним ударом на 37-й хвилині відзначився Краєвський.

ОДЕСА

Марріон — СумДУ — 2:1 (2:0).

Судді: В. Дараган (Київ), О. Соболевський (Київ).

Одеса: Дибенко — Коваленко, Степанов, Костюченко, Костигін Вершинін, Гавриленко, Лужанський, Шамотій.

Суми: Острога — Колісник, Бурдюг, Котляр, Карацюба, Лісниченко, Білоцерковець, Шумейко, Я. Песоцький.

Голи: Лужанський (6), Степанов (8) — Карацюба (37).

"Марріону" вдалося нарешті перервати свою безвиграшну серію із п'яти матчів у чемпіонаті. Вже до 10-ої хвилини матчу господарі майданчика забили у ворота сумчан два голи. Спочатку Лужанський, після того як Острога відбив м'яча, з-за меж штрафного переправив шкіряного у сітку воріт, а за дві хвилини гравці "Марріону" скористалися помилкою гостей в обороні. Костюченко сильно пробив з-за меж штрафного майданчика. Острога на м'яч зреагував, але захисники СумДУ не підстрахували свого воротаря. Коваленко наздогнав сферу на лицьовій лінії і зумів відкотити її у центр під удар Степанову, який зумів "пробити" двох гравців команди гостей. Після двох пропущених голів головний тренер СумДУ взяв хвилинну перерву. Як виявилося, вчасно: до перерви атаки "Марріона" ставали дедалі менш гострими, а от гості змарнували реальний шанс забити гол. По перерві на майданчику точилася рівна боротьба. "Марріон" намагався піймати суперника на контратаках, а гості й собі безуспішно намагалися переграти оборону одеської команди. Моменти біля обох воріт виникали періодично. У діях обох команд переважало більше сумбуру, ніж здорового глузду. Команди лише зрідка вдавалися до ударів із середньої та далекої відстані. Так Острога ледь відбив м'яча після удару Костюченка метрів із 15-ти. У свою чергу лише стійка врятувала "Марріон" після удару метрів із восьми Колісника. Здавалося, гра так і завершиться з перевагою господарів у два м'ячі. Однак одесити змусили похвилюватися глядачів на останніх хвилинах, коли після помилки в центрі майданчика Карацюба ударом із-за меж штрафного скоротив розрив у рахунку. Гості одразу перейшли на гру у 5 польових гравців, але зрівняти рахунок так і не змогли.

Сергій ЧАЙКА.

БРОВАРИ

Планета-Міст — ЛТК — 3:2 (1:1).

Судді: О. Коваленко (Донецьк), В. Бельков (Макіївка).

Київ: Лисенко — Гер, Шпичка, Мельник, Таразевич, Шайтанов, Шевченко, Черієнко, О. Корнійчук, Шуст, П. Корнійчук.

Луганськ: Сагайдаченко — Бессалов, Журба, Мельников, Цвєлих — Юрков, Дрьомов, Тменов, Заворотний.

Голи: Шпичка (6), Таразевич (31), Шевченко (33) — Мельников (8), Мельников (32).

У першому таймі команди прагнули дорожити м'ячем, довго його розігруючи і не загострюючи ситуації. Моментів для взяття воріт до перерви було небагато, але все ж таки в середині першого тайму протягом двох хвилин суперники обмінялися голами. Спочатку втрата м'яча луганцями на своїй половині майданчика призвела до виходу на ворота Шпички, який забив перший гол у ворота Сагайдаченка, — 1:0. ЛТК додала в активності, і після домашньої заготовки розіграшу кутового Мельников з передачі Журби головою зрівняв рахунок — 1:1. Надалі гості володіли ігровою перевагою, проте на перерву суперники пішли за нічийного рахунку. Друга половина зустрічі проходила за сценарієм, схожим із першою. Обидві команди вели позиційну боротьбу, не кидаючи всі сили в атаку. І знову в середині тайму "Планета-Міст" вийшла вперед. Таразевич, отримавши передачу з лінії штрафного від Шевченка, з трьох метрів переправив м'яча у сітку — 2:1. Не минуло і хвилини, як Мельников удруге в поєдинку зрівняв рахунок. Журба пробіг по правому флангу, обіграв захисника і практично з нульового кута виконав простріл на дальню стійку, де Мельникову залишалося підставити ногу — 2:2. Але, зрівнявши рахунок, одразу після розіграшу кутового біля своїх воріт, ЛТК пропустила третій вирішальний гол. Після передачі Шпички Шевченко, який зіграв на випередження, потужно пробив — 3:2.

Артем ЦИГАНЕНКО.

ХАРКІВ

Локомотив — Енергія — 4:0 (0:0).

Судді: С. Гроховецький, С. Кравцов (обидва — Київ).

Харків: Литвиненко — Федорченко, Минаєв, Одегов, Чернишов, Д. Сорокін, Зінченко, О. Сорокін, Берлізєв, Кисельов, Ланко, Клочко.

Львів: Кардаш — Луців, Легчанов, Федюк, Якунін, Овсянніков, Кондратюк, Піддубний, Кузь, Вацяк, Струк.

Голи: Кисельов (22), Одегов (32), Федорченко (36), Сорокін (40).

Гра у досить відкритому до перерви футболі йшла до першого гола. Його автором став гравець "Локомотиву" Кисельов, і це визначило подальший перебіг подій у зустрічі. Хоча гості і перехопили ініціативу, їхнім діям бракувало швидкості, не було належного руху.

ЛЬВІВ

ТВД — Ураган — 3:1 (1:0).

Судді: С. Туржанський (Запоріжжя), Р. Хоботов (Київ).

Львів: Мельник — Рогачов, Вахула, Сільченко, Маржановський — Чеботарьов, Денис, Хавер, Кордоба — Кіндій.

Івано-Франківськ: Їжаковський — Паршиков, Валенко, Сімка, Кулик — Мартиненко, Ткачук, Пилипів, Ярий — Кіндратів.

Голи: Рогачов (19, 25), Денис (23) — Кулик (30).

ЖИТОМИР

Контингент — Моноліт — 4:4 (3:0).

Судді: Є. Король (Донецьк), О. Ігумнов (Суми).

Житомир: Проценко — Романов, Мухін, Саковський, Киришун — Морозов, Доманський, Демишев, Піхоцький.

Харків: Денюжкін — Чепель, Таранчук, Сколотий, Трунов — Рекунчак, Каргін, Крамаренко, Турчак.

Голи: Романов (9, 12, 14), Мухін (22) — Сколотий (10), Рекунчак (25), Турчак (33), Таранчук (35).

ЛЬВІВ

Кардинал — Шахтар — 0:2 (0:1).

Судді: Ю, Зорін (Жовті Води), І. Овчінников (Симферополь).

Львів: Русецький (Пунда, 15) — Пунько, Лаба, Яцишин, Брожко — Когут, Танський, Багряк, Данилюк — Волянюк.

Донецьк: Сухомлинов — Мансуров, Камеко, Мірошник, Ткаченко — Юнаков, Фумаса, Тіару, Ромаріо — Москвичов, Шувалов.

Голи: Ткаченко (11), Шувалов (36).

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

"Будівел-ВВ" — МФК "Рівне" — 3:5 (2:0).

Судді: І. Бік, Ю. Воложенко (обидва — Харків).

Дніпропетровськ: Зозуля — Макшанов, Мансуров, Пічкуров, Соломка, Гетун, Будін, Засенко, Салабай, Фетько.

Рівне: Щербаков — Кравчук, Петрик, Сондак, Тушин, Волох, Басич, Дармовис, Жовтун, Жак, Басюк.

Голи: Соломка (10), Макшанов (14, 38) — Басич (25, 33), Жовтун (26), Петрик (33), Сондак (38).

РОМАНСІТО З ХУАНІТО

У житті Хуана Романа було лише три команди: "Бока Хуніорс", де він робив перші "дорослі" футбольні кроки під чуйним керівництвом легендарного Карлоса Білардо і де, зрештою, здобув лаври найкращого гравця Латинської Америки; "Барселона", в якій від загального обожнювання до повного нерозуміння та відчуження його відділила лише пара місяців; і "Вільярреал", де кар'єра Романа нагадувала електрокардіограму.

Рикельме – один із багатьох аргентинських футболістів, яких на початку кар'єри називали "новими Марадонами". Марадоною він, зрозуміло, не став, але завоював право називатися головним конструктором атак національної команди та її найкращим півзахисником, що він і підтвердив нещодавно на Олімпіаді в Пекіні.

У ЗЕНІТІ СЛАВИ!

"Альбіселесте" виграла минулі Олімпійські ігри на одному диханні. Пройшовши з легкістю груповий етап, в якому Рикельме і К° переграли івуарців, сербів та австралійців, "біло-блакитно-смугасті" і в плей-офф не мали собі рівних. Лише у чвертьфіналі збірна Голландії змогла чинити аргентинцям гідний спротив, програвши у доданий час – 1:2. У півфіналі дубль Агуеро і гол Рикельме принесли суху перемогу над бразильцями (3:0), а у фіналі аргентинці мінімально здолали нігерійців – 1:0. Після тріумфу Рикельме заявив, що тепер у нього залишилася одна нездійснена мрія: здобути титул чемпіона світу. Звісно, передбачити чи вдасться це Аргентині на мундіалі в ПАР важко, але те, що Рикельме буде грати роль першої скрипки – це вже напевно. Навіть за присутності Мессі та Агуеро. Бо він – капітан. Харизматичний капітан.

Хуан Роман народився за день до того, як Аргентина стала чемпіоном світу з футболу, тобто 24 червня 1978 року. Місто Сан-Фернандо, де мешкало бідне, але щасливе і дружнє сімейство Рикельме, за нашими мірками можна було б назвати супутником столиці – воно розташоване в якихось 28 кілометрах від Буенос-Айреса. Роману було шість років, коли він почав грати за місцеві клуби на кшталт "Ля Карпіти". У віці восьми років Рикельме полюбив "Боку Хуніорс", коли батько його друга Еммануеля Руїса привіз діток на "Бомбонеру". Незабаром здібного хлопчину помітив дитячий тренер Хорхе Родригес і привів Хуана в "Аргентинос Хуніорс", де хлопчик провів наступні декілька років свого футбольного життя. Між іншим, деякі джерела стверджують, що коли в тому віці Рикельме намагався шукати собі клуб, "Рівер Плейт" його "ввічливо" послав.

Як би там не було, а в 1995 році перед 19-річним Рикельме постав вибір: "Бока Хуніорс" або "Рівер Плейт". І Романсіто вибрав перших, немов відповідаючи "Ріверу": "Треба було раніше ворушитися!". Насправді Ромі мріяв про "Боку Хуніорс" з того дня, коли пішов на матч із Еммануелем та його батьком. "Бока" купила його у "Аргентинос Хуніорс" за 800 тисяч доларів. Може, сума і скромна, але для "Аргентинос Хуніорс", який переживав того року серйозну економічну кризу, була дуже доречною.

Дебют Рикельме в новому клубі відбувся 10 листопада 1996 року, а вже за два тижні він відкрив лік своїм голам у складі "Боки". Весь наступний рік він здобував славу для аргентинського юнацького футболу, вигравши з командою відповідного віку чемпіонати Південної Америки та світу. Завдяки цим перемогам перед Рикельме відкрилися двері до національної збірної, дебют у якій відбувся 16 листопада у грі проти збірної Колумбії. Матч пройшов на "Бомбонері" і завершився з рахунком 1:1.

З приходом до керма "Боки Хуніорс" Бьянкі почалися "золоті" часи, ба більше — "золота ера" команди! Ера масового завоювання трофеїв і встановлення різноманітних рекордів аргентинського футболу. У сезоні-1998/99 "БХ" відіграла 40 матчів без єдиної поразки, а Романсіто поклав 7 голів у 18-ти матчах. Тоді "Бока Хуніорс" стала "бікампеоном" — перемогла і в Апертурі, і в Клаусурі, що є досить великою рідкістю.

КІДНЕПІНГ

Хоча національна збірна Аргентини (разом із Хуаном) поїхала з Парагваю, де в 1999-му році проходив черговий Копа Америка, ні з чим, Хуана Романа Рикельме визнали найкращим гравцем Південної Америки і вручили "Золотий м'яч". Аргентинський, зрозуміло.

Вже тоді Хуаном зацікавилася "Барселона", але Рикельме вирішив зачекати з Європою і залишився в "БХ". І знову правильний вибір! У 2000 році вперше за 22 роки "Бока Хуніорс" узяла Кубок Лібертадорес! Рикельме заслужено визнали першим серед перших. Ромі реагував на все з невимовною скромністю: "Не можу повірити, що я найкращий гравець континенту! Тут багато хто грає значно краще за мене, але я однаково дуже радий, що мене вибрали..." Головним голеадором команди був Мартін Палермо, тож скромність Романсіто не така вже й перебільшена.

2 квітня 2002 року викрали 18-річного брата Рикельме — Крістіана. За 30 годин після викрадання пролунав дзвінок. Оголосили суму викупу — 160 тисяч доларів. Хуан Роман негайно ж забув про футбол і особисто взявся за переговори. На щастя, все обійшлося, брата звільнили. Але якщо у футболіста Рикельме до цього й були якісь сумніви з приводу переїзду до Європи, то кіднепінг їх повністю розвіяв. 7 квітня Хуан востаннє вийшов у складі "Боки Хуніорс" проти "Уніон де Санта-Фе". "Синьо-золоті" перемогли — 3:0, а останній гол забив Рикельме. І ось відбувся, нарешті, перехід Романа до "Барселони", деталі якого залагоджувалися до, під час та після викрадання брата. Офіційно не оголошували, але говорили про 15 млн. євро.

НЕВДАХА РОМАНСІТО

Наставник "блаугранас" Луї ван Гаал, м'яко кажучи, прохолодно прийняв новенького і захвату громадськості з приводу його придбання не поділяв. У своїй команді місця для Рикельме він геть не бачив. Придбання аргентинця було ідеєю-фікс Гаспарта (президент "Барселони"), який потирав руки у передчутті додаткових прибутків, але аж ніяк не тренера. Зрозуміло, голландець був вимушений прислухатися до побажань безпосереднього працедавця, але у свою тренерську кухню стороннім ніколи носа сунути не дозволяв. Не та людина. Рикельме мав нещастя в цьому швидко переконатися.

Перший і останній сезон на "Камп Ноу" перетворився для Ромі в нескінченний жах. Ван Гаал не приховував, що гру команди має намір будувати навколо інших виконавців. Рикельме нервував і переконувався в думці, що зробив невиправну помилку, уклавши багаторічний контракт із "Барсою". Надія з'явилася після вигнання з Каталонії тренера, який довів до ручки команду. Але й Радомир Антич, котрий тимчасово підмінив його, виявився невисокої думки про лідерські можливості Романа. А Франк Райкаард, що змінив влітку серба, то й зовсім з порогу заявив, що Рикельме може забиратися на всі чотири сторони.

"Барселона" хотіла сплавити будь-куди Рикельме на рік, але про всяк випадок притримати футболіста, тобто віддати в оренду. До того ж із грошима було не дуже — дірка в бюджеті, а тут придбали Рональдиньо, Маркеса, Рюшту... Ходили розмови про перехід Хуана в "Сельту", "Депортиво", "Атлетико", "Мурсію"... В результаті Ромі опинився у "Вільярреалі". У "жовтій субмарині" Хуан Роман відчув себе значно краще.

З приходом Рикельме клуб став успішно виступати не лише в чемпіонаті Іспанії, але й на міжнародній арені. За два роки (перед сезоном-2005/06) "Вільярреал" викупив у "Барселони" права на футболіста, до того ж жадібні керівники – меткі фінансисти каталонського клубу – продовжують отримувати за нього гроші: вони пов'язали вартість гравця з результатами його нової команди найближчими роками.

За підсумками чемпіонату Іспанії – 2004/05 провідне спортивне видання країни "Marca" відзначило Рикельме як найартистичнішого футболіста, вручивши йому відповідний приз. Іспанські журналісти з властивою їм проникливістю підкреслили головну якість гравця – артистизм. Передачі Рикельме на загострення не просто точні та своєчасні – вони елегантні. Цінною рисою Рикельме є і його вміння відпрацьовувати в обороні – це явний наслідок перебування у "Вільярреалі", клубі, якому буває непросто атакувати і тримати м'яча під контролем протягом усієї гри.

Навесні 2006 року "підводники" брали нові висоти на європейській арені. У Лізі чемпіонів клуб дійшов до півфіналу, де зустрівся з "Арсеналом", і тут Рикельме знову зіграв провідну роль. Матч в Англії іспанці програли з рахунком 0:1, а в себе удома на останніх хвилинах здобули право на пенальті – гол забезпечував "Вільярреалу" додатковий час. До м'яча підійшов наш герой, але переграти воротаря "Арсеналу" Йєнса Леманна не зміг. Англійці вийшли у фінал, а іспанські уболівальники ледь стримували лайки на адресу головного невдахи півфіналу.

ФІЄСТА РИКЕЛЬМЕ

У сезоні-2006/2007 у "Вільярреала" справи йшли так собі, і амбіціям керівництва, вже ситого півфіналом Ліги чемпіонів, це не відповідало ані найменшою мірою. Тому в тому, що у Хуана Романа зіпсувалися стосунки з головним тренером, не було нічого дивного, як-то кажуть, найшла коса на камінь. А знаєте, через що вони зіпсувалися? Причина до непристойності банальна і латиноамериканська: Рикельме просив канікули на Новий рік, а тренер не давав! Хоча, напевно, інших причин було чимало, і серед них значно серйозніші... Одним словом, накопичилося, і після цієї сутички тренер вирішив відлучити Ромі від гри майже на два місяці!

А тут саме "Бока Хуніорс" нагодилася з пропозицією повернутися. Після непростих переговорів "Вільярреал" віддав Рикельме "Боці" до липня 2007 рік за 2 мільйона доларів. А сам "субмаріно амарильо", немов розправивши крила після відходу людини, яка занадто відверто тягнула ковдру на себе, бурхливо фінішував і завершив сезон-2006/2007 на п'ятому місці!

А в Рикельме справи пішли ще краще. Він самотужки вивів "Боку Хуніорс" у фінал Кубка Лібертадорес, де став головним творцем фієсти. Три м'ячі у двох матчах у ворота "Греміо", і визнання Рикельме найціннішим гравцем турніру. Тим часом термін оренди добігав кінця, і "Боці" довелося викласти 12 млн. доларів за Рикельме. "Бока" їх виклала і ані секунди наразі не жалкує про це. У даний період аргентинський футболіст Хуан Роман Рикельме продовжує активно грати у футбол, вражаючи уболівальників цікавою грою. Його професіоналізм вражає і у збірній Аргентини. Крім того, футбольні експерти переконані в тому, що Рикельме ще не раз продемонструє відмінну гру.

Олеся ЮРИНЕЦЬ.

ХУАН РОМАН РИКЕЛЬМЕ

Дата народження — 24 червня 1978
Місце народження — Буенос-Айрес
Громадянство — Аргентина
Зріст — 182 см
Позиція — атакуючий півоборонець
Клуб — Бока Хуніорс
Номер — 10
Прізвисько — Романсіто

КЛУБНА КАР'ЄРА

1996—2002	Бока Хуніорс	151 (38)
2002—2003	Барселона	30 (3)
2003—2007	Вільярреал	105 (35)
2007—	Бока Хуніорс	24 (10)
Національна збірна		
1997—	Аргентина	46 (17)

ДОСЯГНЕННЯ

1997 — чемпіон світу серед молоді (до 20 років)
1998 — чемпіон Аргентини (Апертура)
1999 — чемпіон Аргентини (Клаусура)
2000 — Кубок Лібертадорес
2000 — чемпіон Аргентини (Апертура)
2000 — Міжконтинентальний кубок
2001 — Кубок Лібертадорес
2001 — футболіст року в Південній Америці
2004 — Кубок Інтертото
2007 — Кубок Лібертадорес
2007 — найкращий гравець Кубка Лібертадорес
2008 — олімпійський чемпіон

СКАНВОРД № 168 «ІНТЕР»-2008

Фото 1
Фото 2
... - Кокер
Клуб із Владикавказа
... Тетрадзе
Франц. клуб
Папа Буба ...
Фото 1
Фото 2
Фото 3
... Бутрагеньо
Фото 3
Нападник зб.Норвегії на ЧС-1998
... Фердинанд
Лі Хо, Лі Ян Пйо
Взяття воріт
Хавбек "Ле Мана"
Нім. арбітр
Угода
ЧС-2008
Кім ... Хен
Клуб із Югославії
Фото 4
Фото 5
Мжн. орг-я
... Санчес
"... Боси"
Стиль музики
Хавбек "Сан-Лоренсо"
Хавбек зб.Туреччини на ЧЄ-2000
... Бланко
Елемент гри
Спорт. змагання
Фото 4
Фото 5
Фото 6
... Марвіладзе
Вінгер "Сандерленда"
Бек "Айнтрахта"
Тренер "Нафкома"
Дзюба, Баженов
Фото 7
Президент "Ліона"
Бек зб.Голландії 70-х
Хавбек зб.Камеруну на ЧС-2002
Укр. арбітр
Бек зб. Хорватії
Фото 6
Фото 7
Країна-організатор ЧС-2010
Оборонець "Мессіни"
Фото 8
Фото 9
... Богоссян
Оцінка
"... - Пальмас"
Клаус ... Ларсен
Капітан "Рубіна"
Де ... Крус
Фото 10
Фото 8
Фото 9
Фото 10

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Понеділок, 24 листопада

"Мегаспорт"

18.20. Чемпіонат України. "Ворскла" — ФК "Харків"
20.45. "Відверто про футбол"
22.05, 6.00. Чемпіонат Росії. Огляд матчів туру

Вівторок, 25 листопада

ТЕТ

21.30, 23.45. Ліга чемпіонів. "Арсенал" — "Динамо", "Фенербахче" — "Порту"
1.30. Огляд матчів Ліги чемпіонів

Середа, 26 листопада

ТЕТ

23.45. Ліга чемпіонів. "Анортосис" — "Вердер"

"Україна"

21.30, 1.15. Ліга чемпіонів. "Шахтар" — "Базель", "Бордо" — "Челсі"
23.50. Ток-шоу "Ніч Ліги чемпіонів"

"Мегаспорт"

13.45, 18.20. "Світовий футбол"
14.20, 22.10. "Мундіаль"
6.00. Чемпіонат Росії. Огляд матчів туру

Четвер, 27 листопада

"Мегаспорт"

13.55. "Goalissimo"
18.20, 6.00. "Мундіаль"
21.55. Кубок УЄФА. "Гамбург" — "Аякс"

П'ятниця, 28 листопада

УТ-1

17.55. Чемпіонат України. "Чорноморець" — "Металург" Д

"Мегаспорт"

20.25. Кубок УЄФА. "Шальке-04" — "Манчестер Сіті"

Субота, 29 листопада

ТЕТ

0.00. Щоденник Ліги чемпіонів

УТ-1

12.55. Чемпіонат України. "Зоря" — "Ворскла"

"Мегаспорт"

17.55. Чемпіонат України. ФК "Харків" — "Металург" Зп

Неділя, 30 листопада

ТЕТ

15.00. Чемпіонат України. "Динамо" — "Дніпро"

"Україна"

14.55. Чемпіонат України. "Шахтар" — "Карпати"
22.20. "Футбольний уїк-енд"

УТ-1

16.55. Чемпіонат України. "Таврія" — "Металіст"
22.15. "Наш футбол"

"Мегаспорт"

12.20. "Goalissimo"
13.20. Чемпіонат Росії. "Рубін" — "Локомотив"
15.20, 17.40. Кубок УЄФА. "Гамбург" — "Аякс"
19.55. "Відверто про футбол"
6.00. "Світовий футбол"

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС **60994**

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить тричі на тиждень (вівторок, середа, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України» Державного управління справами. Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт: www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора **Л.О.МАКСИМЕНКО**
Черговий по номеру **О.В.КОМАРОВСЬКИЙ**

Видруковано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025131.
Індекс 60994.

